

[1974 ஏப்ரல் 3]

(6) அறிக்கை அளித்தல்.

பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் மேல் அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் குறித்த அறிக்கை.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Mr. Speaker, I rise to present the Report of the Committee on Public Accounts on the action taken by the Government on the recommendations contained in its earlier reports.

(7) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அறிமுகம் செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இச்சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(8) 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

4. நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 28,88,71,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

1974 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 28,88,71,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையை மாவட்ட, கோட்ட அளவுகளில் தனியாகப் பிரித்து நிர்வாகத்தை சீரமைத்தல் பற்றி விவாதிக்க. . . .

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 28,88,71,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss the need to separate the Community Development Department from the Revenue Department in the Division level, I move—

“That the allotment of Rs. 28,88,71,300 under Demand No. 28—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100”.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss about the measures to improve the efficiency of the developmental works in Blocks, I move—

“That the allotment of Rs. 28,88,71,300 under Demand No. 28—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100”.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, வசதி குறைந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மற்றும் நகராட்சிகளின் பொறுப்பிலிருக்கும் சாலைகளை நெடுஞ்சாலைப் பிரிவினர் எடுத்துக்கொள்ளும் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 28,88,71,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 3]

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஜீப்புகளை, ஊராட்சி ஒன்றியப் பணிகளுக்கு மட்டுமே உபயோகிக்க வேண்டியதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 28,88,71,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, சேலம் மாவட்டம் குரமங்கலம் நகரப் பஞ்சாயத்துக் கூட்டங்களைக் கூட்டாமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 28,88,71,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும் ஏனைய வசதிகளும் கிடைக்க உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 28,88,71,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் மூவ் செய்தாகிவிட்டது. மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பற்றி நான் ஒரு சிலவற்றை முன்னுரையாக இங்கே தந்தால் பேசுகின்ற அங்கத் தினர்கள் எனக்கு யோசனை கூறத் துணையாக இருக்கும் என்பதால் முன்கூட்டியே சிலவற்றை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

ஊராட்சி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் ஒரு பழம் பெரும் வரலாறே உண்டு. நீண்ட நெடுங் காலமாக பண்டைய தமிழகத்தில் சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலும் பராந்தக சோழன் காலம் வரையில் இந்த ஊராட்சி எப்படி இயங்கி வந்திருக்கிறது என்றால் ஊராட்சி மூலமாகத் தான் எல்லா விதமான தகராறுகளும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது வரலாறு சொல்கிற உண்மையாகும். அதற்குப் பிறகு வெள்ளையர் ஆட்சி வந்த காலத்தில் அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைக்கப்பட்டு ஊராட்சியினுடைய ஆட்சியே அகற்றப்பட்டுவிட்ட அளவுக்கு மாறுதல் ஏற்பட்டது. ஆனால் 1858-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு வெள்ளையர் ஆட்சி காலத்தில் ஊராட்சி தன்னாட்சி பெற்று இயங்க வேண்டும் என்பதற்கு அப்பொழுது அமைக்கப்பட்ட குழுவில் இந்த நிர்வாகம் எப்படி இயங்கவேண்டும் என்பதற்காக 1858-ம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் அரசு தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற உள்ளாட்சி மன்றம் அமைப்பது குறித்து தீவிரமாக சிந்தித்து 1870-ம் ஆண்டு மேயோ பிரபுவின் தீர்மானமாகவும், 1882-ம் ஆண்டில் ரிப்பன் பிரபுவின் தீர்மானமாகவும்

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: We wanted the Hon. Minister not even to read the Policy Note. So, we do not want the history to be narrated here. He can straightway come to the subject

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இந்த உள்ளாட்சியின் வரலாற்றைப் பற்றி சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லித் தான் இந்த முன்னுரையை ஆரம்பித்தேன். இதன் பழம் பெரும் வரலாறு தெரியாதவர்கள் புதியதாகச் சொல்லவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு நான் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாகக் கருத வேண்டாம். பழம் பெரும் வரலாறு விவாதத்திற்குத் துணையாக இருக்கும் என்றுதான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு). ஊறுகாய் ஊர ஊரத் தான் அதிலிருந்து சுவை கிடைக்கும். ஆகவே, பழமை அத்தனையையும் தள்ளிவிட வேண்டியதில்லை.

அதற்குப் பிறகு பல் வேறு முறைகளிலே தமிழகத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட மன்றங்கள், டிஸ்டிரிக்ட் போர்டுகள் அமைக்கப்பட்ட நேரத்தில் அவைகளுக்கு கலெக்டர் தலைவராக இருந்து ஆட்சி புரிந்துவந்தனர். இது அனந்தநாயகி அவர்களுக்கு இப்பொழுது படித்துத் தெரிந்து இருக்கலாம். அதற்குப் பிறகு அது

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

மக்களுடைய ஆட்சிக்கு மாற்றப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மாவட்ட வாரியங்கள், வட்டவாரியங்கள், செயலாற்றி வந்தாலும், அதற்குப் பிறகு வட்ட வாரியங்கள் (டாலுக் போர்ட்ஸ்) கலைக்கப் பட்டு அந்த அதிகாரங்களை டிஸ்டிரிக்ட் போர்டுகள் ஏற்றுக்கொள்ள லாம் என்று அப்பொழுது சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அதன் கீழ் இன் னென்ன காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும் என்று வரையறை செய்யப் பட்டு, அதன்படி டிஸ்டிரிக்ட் போர்டுகள் இயங்கி வந்தன.

சுய ஆட்சி பெற்றதற்குப் பிறகு உலக உத்தமர் காந்தியடிகள் கண்ட கனவு நினைவாக்க, இராமராஜ்யம் ஏற்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பாரதப் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இதை மக்கள் இயக்கமாக மாற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு 2—10—1952-ம் ஆண்டு இதற்கு தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் “நாஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸ்கீம்” என்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, அதற்கு உதவ திட்டக்குழு அமைத்து அதற்குப் பிரதமரே திட்டக் குழுவின் தலைவராக இருந்து, அப்பொழுது திரு. வி. டி. கிருஷ்ண மாச்சாரி அவர்கள் துணைத் தலைவராக இருந்து பணியாற்றச் செய்து 1952-56-ம் ஆண்டு வரையிலே தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் தமிழ் நாட்டில் பணியாற்றிவந்தது.

அதிலே பல தீவிரமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை, நாம் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்து, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 1956-ம் ஆண்டு திரு. எஸ். கே. டே அவர்களை அழைத்து “இதை ஒரு தனி இலாகா வாக ஆக்கப்போகிறேன்” என்று சொன்ன வரலாறும் அங்கத்தினர் களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களிடம் “ஏன் இந்தத் திட்டத்தைப் பிரிக்கிறீர்கள்” என்று எஸ். கே. டே அவர்கள் கேட்டபொழுது அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னது பல அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். காரணம் “நான் இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கிய நேரத்தில் அதனுடைய பலனை எதிர்பார்த்த நேரத்தில் நான் நினைத்தது நடக்கவில்லை. நாய் வாலே ஆட்டவேண்டும் என்று கருதினேன். ஆனால் வால் நாயை ஆட்டுகிறது” என்று சொன்னார். இன்னும் பல பழமொழிகளும், உதாரணங்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இப்பொழுது அவை களைப் குறிப்பிடுவது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

எனவே தான் இந்த வாலை வெட்டுகிறேன் என்று சொல்லி 1958-ம் ஆண்டு சமுதாய நலத் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். 1959-ம் ஆண்டில் பல்வந்தராய் மேதாவின் தலைமையில் அமைக்கப் பட்ட குழுவினால் செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :

On a point of order.

இப்பொழுது தான் 1959-ம் ஆண்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள், 11 மணிக்கு. 1974-வது ஆண்டு வருவதற்குள்

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வரலாறு முழுவதும் சொல்ல இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த வரலாற்றின் மீது எங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்கள் சொல்வீர்கள் இப்பொழுது இருக்கிற சமயம் 2 மணி நேரம்தான் என்று. ஆக, அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிற முறையில் இந்த விவாதத்தை நடத்தவேண்டுமென்றால் இன்னும் ஒரு நாள் கூடி நீட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். வரலாறு முழுவதும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டுமென்றால் ஒரு நாளைக்குள் விவாதத்தை முடிப்பதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதை தலைவர் அவர்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்
The Hon. Minister for Local Administration can oblige us by.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். இல்லா விட்டால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்று மட்டும் சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல இருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் தேர்தல்களை உடனே வைக்கவேண்டும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று வேறு சொல்லிவிட்டு ஏதோ டிமாண்டில் பேசுவது போல சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே? இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை. உட்காருங்கள்.

(திரு. கு. காமாட்சி, திரு. எம். ஏ. லத்தீப் எழுந்திருந்தார்கள்.)

[1974 ஏப்ரல் 3]

திரு. க. மு. இராசகோபால் : நாங்கள் கிராமப்புறத்திலிருந்து வந்திருக்கிறோம். உள்ளாட்சித் துறையைப்பற்றி நாங்கள் பேசுவதற்கு போதுமான நேரம் ஒதுக்கவேண்டும். இதற்கும் எங்களுக்கும் வாய்ப்புட்டு போட்டுவிடக்கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : மான்யங்களை முன்மொழிந்து பேசுகிற அமைச்சர்கள் அந்தத் துறையைப்பற்றி தாங்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்கங்களுக்கு மேற்கொண்டு விளக்கங்களை விவாதத்திற்குச் சாதகமாக இருப்பதற்கு கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி இந்த மாதிரி கொடுப்பதே தவறு என்று பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அடிப்படையில் கொண்டு வருவார்களேயானால், தேவையான நேரத்தில் கூட அமைச்சர்கள் விளக்கம் கொடுப்பதில் தயங்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். எனவே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ற அடிப்படையில் இதை எழுப்பாமல் வேண்டுமானால் வேண்டுகோளாகச் சொல்லலாம். எங்களுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம்.

THIRU P. SEENIVASAN : I strongly object to it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இந்த இடத்திலிருந்து சொன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. லத்திப் ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையில் சொன்னால் மற்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றுதான் சொல்லியிருக்கலாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இவர் என்ன அதாரிட்டி? எப்பொழுது பார்த்தாலும் இவர் என்ன மெம்பர்களுக்கு அட்வைஸ் பண்ணுவது ...

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பாதியிலேயே வெட்டிவிட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு கார்ப்பரேஷனைப் பற்றிப் பேசினீர்கள். அதனால் தான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்று சொல்லி உட்காரச் சொன்னேன்.

திரு. முனை அதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. முனை அதி : மற்றவர்களைப் பேசவிடுகிறீர்கள்.....

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவருக்கு சில நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யோசனை சொல்வது வழக்கம். அது உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் பொருந்தும் என்று தான் அவர் சொன்னாரே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திரு. முனு ஆதி அவர்கள் ஒரு “ஹார்ட் பேஷன்ட்” ஆக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் ஆவேசமாக பேசினால், ஏதாவது ஆய்வுடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கின்ற ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றவேண்டுமென்று தீர்மானத்தை ஒட்டி பேசுகின்றபோது, இதிலே பல ஆக்கிரமிப்புகள் வந்துவிட்டது வருந்தத் தக்கது. இன்றையதினம் நான் இவைகளைப்பற்றி முதலிலே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதால்தான்.

1958-ம் ஆண்டு பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தை, அரசியல், சமுதாயம், பொருளாதாரத் துறைகளின் அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற கிராமப்புற மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு என்னென்ன இடையூறுகள் அவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்டன என்பதை பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டதையும் அதையொட்டி திரு. எஸ். கே. டே அவர்கள் சொல்லிய விபரங்களையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாததால் இத்தடன் விட்டுவிடுகிறேன்.

அதற்குப் பின், நேரு அவர்கள் காலஞ்சென்ற பிறகு, சாஸ்திரி அவர்களுடைய காலத்தில் இந்த இயக்கம் இருக்கிறதா என்ற அளவுக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதன் பிறகு இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதமர் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் ஏதோ இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கச்சோடு, உணவு, கூட்டுறவுத் துறை ஆகியவற்றுடன் சேர்த்து செயல்படுத்தினார்கள். நான் இதை சொல்வதற்குக் காரணம் நேரு அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் கிராம முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைச் சொன்னார்களோ, எப்படி கிராம முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ. அந்த அளவுக்கு இன்னும் அமையவில்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல. அதை ஒட்டி, இன்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் எப்படி நடைபெறக்கூடியிருக்கின்றன என்ற புள்ளிவிவரங்களைப் பிறகு தெரிவிக்கிறேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

இந்தத் திட்டம் தமிழ்நாட்டிலேதான் சிறப்பாக செயல்படுகிறது என்று பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே வந்துசெல்கின்ற நிபுணர்கள் எல்லாம் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிக் கோரிக்கை பற்றிய விபரங்கள் அடங்கிய குறிப்பு மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அது மிகுந்த பயனளிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 12,630 ஊராட்சி மன்றங்களும், 597 பேரூராட்சி மன்றங்களும், 12 நகரியங்களும், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த மானியத்தில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற பெயரில் 28,88,71,300 ரூபாய் ஒதுக்கி செலவிட வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எங்களை எல்லாம் வளர்த்து ஆளாக்கிவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விருப்பப்படி சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள் சீரிய முறையில் நிறைவேறி வருகின்றன. கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று அதிக அக்கறை கொண்டவர்கள் அண்ணா அவர்கள். அதனால் எங்களைப்பார்த்து செல்லமாக “கிராமங்கள்” என்று கூட சொல்வார்கள். கிராமங்கள் முன்னேற்றமடைந்தால்தான் நகரம், நாடு, தேசம் எல்லாம் முன்னேற்றமடையும் என்று சொல்வார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் அவர்களுடைய வழியில் வந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்தத் துறையிலே எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு 1,04,22,05,000 ரூபாய் செலவாகும் என்று இந்த ஆண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்த ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு துறைகள் மூலமாக செலவிடும் மொத்தத் தொகையில் 21.6 சதவிகிதமாகும். ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நிதி உதவி அளித்து, எந்த அளவுக்கு அந்த உதவி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

1966-67-ம் ஆண்டு 47.47.71.000 ரூபாயில் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம் 1974-75-ம் ஆண்டில் அதாவது இந்த ஆண்டில் 1,04,22,05,000 ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கிராம மக்களின் வாழ்க்கை வசதிகளை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் இந்த அரசு ஊரக வளர்ச்சிப்பணிகளில் அதிக ஆர்வத்தோடு செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு பூராவும் ஆரம்பக் கல்விக்கென்று ஊராட்சி நிறுவனங்கள் மூலம் இந்த அரசு செலவிடுகின்ற தொகை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் புள்ளி விபரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

1969-70-ம் ஆண்டில் 2,147 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 3,636.97 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

அதைப்போலவே சாலைகள் அமைப்பு, பள்ளிக்கூட கட்டடங்கள் அமைப்பு ஆகிய பணிகளுக்கும் பெருந்தொகை செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

1973-ம் ஆண்டு டிசம்பர் முடிய 6,165 மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன; 73,836 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன; 35,114 கிலோமீட்டர் அளவுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன; இன்னும் பெருமளவில் திட்டங்களைத் தீட்டி கிராம முன்னேற்றத்திற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவ்வளவையும் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இவைகள் போதாது என்று கருதி, பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளில் ஆயிரம் மைல்கள் அளவுள்ள சாலைகளைப் பொதுப்பணித் துறையே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்திய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேதான் இதைச் செய்திருக்கிறோம். எனவே, ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளுக்கு அதிக ஒதுக்கீடு இருந்தாலும் பஞ்சாயத்து சாலைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு குறைவாக இருந்தால் அதிலிருந்து பயன்படுத்திக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

அதைப்போலவே சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக இந்த ஆண்டு ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாக வழங்கப்பட்டது. அதுமாத்திரமல்ல; 1,500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களை எல்லாம் இணைக்கின்ற வகையில் இணைப்புச்சாலைகள் அமைக்கும் திட்டத்தையும் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக 1974-75-ம் ஆண்டில் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

பேருந்து செல்லும் சாலைகளையும் மற்ற சாலைகளையும் மேம்படுத்துவதற்கு இத்திட்டம் உதவியாக இருந்துவருகிறது.

அதுமட்டுமல்ல. சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கும் அரசாங்கம் வழிவகைச் செய்திருக்கிறது. 100 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு உள்ள பெரிய குளங்களை எல்லாம் பொதுப்பணித் துறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, அதையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குக் குறைவாக உள்ள குளங்களை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எடுத்துக்கொள்ள வழிவகை செய்திருக்கிறோம். அதற்காக இந்த ஆண்டு 50 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசின் உதவி கொண்டு தமிழ்நாட்டில் 230 வட்டாரங்களில் கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் செயல்பட்டு வந்தது. இந்திய அரசு 1973-74-ம் ஆண்டு அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முன்வரவில்லை. ஏற்கெனவே இத்திட்டத்தின்கீழ் வேலை செய்து வந்தவர்களுக்கு ஏமாற்றமும், மனக் கசப்பும் ஏற்படாமலிருக்கத் தொடர்ந்து இத்திட்டத்தை ஐந்தாண்டுத் திட்டமாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுள்ளோம்.

மேலும் இத்திட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப்பட்ட வேலைகளை முடிப்பதற்கு இன்னும் 60 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படும். அதை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டோம். அவர்கள் 60 லட்சத்திற்குப் பதிலாக 27.74 லட்சம் நிதி உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். அதோடு நாம் மேலும் 1974-75-ம் ஆண்டில் 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதையும் சேர்த்து அந்தத் திட்டத்தை முடித்திட இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் எவ்வளவு நேரம் ஆகும்?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

கிராம வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளும்போது, தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிப் பணிகளை மேம்படுத்துவதில், பசுமைப் புரட்சி போன்ற திட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நேரடியாகப் பங்கு கொள்கின்ற வகையில் அவைகளுக்கான சட்டதிட்டங்களை திருத்தி அமைக்கும் பணியை ஆராய்ந்து வருகிறோம். இந்தச் சீரமைக்கும் பணியை நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவிடம் விட்டிருக்கிறோம்.

1974 ஏப்ரல் 3]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு அதன் அறிக்கையை அரசுக்கு சமர்ப்பித்துவிட்டது. அதை ஆய்வு செய்து அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்று அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் 83 பரிந்துரைகளைக் கொடுத்தார்கள். அதில் 48 பரிந்துரைகள் மீது முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியவை அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

இவற்றை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யோசித்துப் பார்த்து, கட்சி மாச்சரியங்கள் இல்லாமல் அரிய கருத்துக்களை சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னால் என்னென்ன வகைகளிலே அவைகளைச் செயல்படுத்தலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்து, அரசு முடிவு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 2½ மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. 20 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொடங்கி வைக்கின்ற உறுப்பினர் 15 நிமிடங்களும், மற்ற உறுப்பினர்கள் 5 நிமிடம் பேசுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இது முக்கியமான விஷயம்—48 சிபார்சுகள் இருப்பதாக—அவற்றைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்கிறார்கள். நாங்கள் யோசனை சொல்ல வேண்டுமென்றால், 5 நிமிடத்திற்குள் எப்படி முடியும்? அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

THIRU B. VENKATASWAMY : It is an important Demand and therefore, it is better to have the discussion in the evening also. It is a most important demand relating to Community Development.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை எல்லாம் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்குக் கேள்வி நேரத்தைக்கூட ஒத்திவைத்திருக்கலாம். அங்கே ஒன்றும் சர்மானிக்காது இங்குவந்து நேரம் போதவில்லை என்றால், என்ன செய்வது?

[1974 ஏப்ரல் 3]

THIRU B. VENKATASWAMY: The time has been taken away by Call Attention Notices and Adjournment Motion. That time can be extended for the Demand. Therefore, we can have the sittings in the evening also.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கு வந்து மாலையில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது முடியாது. மாலையில் வேறு எத்தனையோ பணிகளை மாண்புமிகு அமைச்சர்களும், உறுப்பினர்களும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை இங்கே அறிமுகப்படுத்திய அமைச்சர் அவர்கள்—இது மக்கள் வளர்ச்சிக்கான மானியம்—சமுதாய வளர்ச்சிக்கான மானியம்—இதில் அரசியல் கலப்பு இல்லாமல்—அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாமல் உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இதில் எந்த அளவுக்கு அரசியல் தலையீடு இருக்கிறது என்பதையும் அரசியல் தலையீடு காரணமாக அரசாங்கம் செய்திருக்கிற இந்த ஏற்பாடு எவ்வளவு பாழ்படுகிறது என்பதையும் நான் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இன்றைக்கு நேரடித் தலைவர் தேர்தல் இல்லை. இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதிலும்—இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் தேர்தலைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்வதானால்

“It is not an election; but it is a contest for kidnapping.” என்கிற நிலையில்—ஆட்களைக் கடத்துகின்ற தேர்தலாகத்தான் இருக்கிறது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் தேர்தல் நேரடியாக நடத்துகின்ற நிலைமையில்—அது அமைதியாகச் செயல்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், அதனால் கிராமங்களில் அமைதி, சுமுகமாக சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்கிற காரணத்தினால் எல்லா இடங்களிலும் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) என்பது அனுபவத்தை வைத்தே சொல்கிறேன். உங்கள் அனுபவத்தை வைத்தும் பார்க்கலாம். இதில் ஒளிமொறைவு இல்லை. இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் தேர்தல் என்றால் ஆட்களைக் கடத்துகின்ற தேர்தலாகத்தான் நடைபெறுகிறது. (குறுக்கீடு)

1974 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினருக்குக் கொடுத்திருக்கிற நேரம் குறைவானது. யாரும் குறுக்கிடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: நம்முடைய பஞ்சாயத்துகள் சட்டமும் தெளிவாக இல்லை. கேஸ் லாவை வைத்து—நீதி மன்றங்கள் தீர்ப்பைப் பின்பற்றி—செயல்படுகிறது—அடிக்கடி முரண்பட்ட தீர்ப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன—இதனால் நிர்வாகத்தில் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, பஞ்சாயத்து சட்டத்தை அரசாங்கம் தெளிவாக—விரைவில் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்கள் மிகமிகக் குறைவானவை. நாளுக்குநாள் அதன் அதிகாரங்கள் குறைந்து, நலிந்து வருகின்றன. தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தை நடத்துகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய சர்க்காரிடம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது. ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அடிப்படையாகத் தரப்படவேண்டிய—அத்தியாவசியமான அதிகாரங்கள் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கப்பட்டவையும் பறிக்கப் படுகின்றன. கிட்டத்தட்ட ஐங்ஷனைப்போல—ரெயில்கள் வரும்—பல பெட்டிகள் கழட்டிவிடப்படும்—சில பெட்டிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்பதான ரீதியில்—தண்ணீர் திட்டங்கள்—வாடர் போர்டு—ரோடுகள்—ஹைவேஸ்—ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு என்பதாக பல டிபார்ட்மெண்டுகள் அங்கே வந்து மோதுகின்றன. ஆசிரியர்களை மாற்றுகிற அதிகாரத்தைக் கூட எடுத்துவிட்டார்கள்.

ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்கிறோமோ இல்லையோ—இங்கே ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டையே ஒழித்துவிடவேண்டும். முழுக்க முழுக்க எல்லா அதிகாரங்களும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கே தரப்படவேண்டும்.

நீண்ட நாட்களாக ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்டு இந்தக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு—ஆர்.டி. எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்டு இரண்டும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப் படவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் மகாநாட்டிலேயே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாக்கவும், ஆர்.டி.எல்.ஏ. இலாக்காவும் இணைந்திருக்கிறது.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1974 ஏப்ரல் 3]

கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துகள் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் இருக்கிறது. நகராட்சிகள்—மாநகராட்சிகள் வந்துவிட்டன. இது அல்லாது டவுன்ஷிப்பும் இருக்கிறது. நிலவரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். இப்படி இருக்கையில் ரெவின்யூ இலாக்கா எதற்காக இருக்கவேண்டும்? கிராம முன்சீப்களை நியமிப்பது—வேலையைவிட்டு நீக்குவது—உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வழக்குப்போகச் செய்வது—ஆக இப்படி எங்களைப்போன்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு வருமானத்தை உண்டாக்கிக்கொடுக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறதே தவிர—உதவிகரமான பணி எதையும் ரெவின்யூ இலாக்கா செய்யவில்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது கிராம ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டும் என்றார்கள். கிராம ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டுமென்றால், ரெவின்யூ இலாக்காவே அபாலிஷ் செய்யப்படவேண்டும். ரெவின்யூ இலாக்காவின் அதிகாரம் கிராமங்களில் இருக்கிற வரைக்கும், அதன் கரங்கள் நீள்கிற வரைக்கும்—கிராமங்களைத் தீண்டுகிற வரைக்கும் நிச்சயமாக கிராம ராஜ்யம் உருவாகாது என்பதை நான் வலியுறுத்தித் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

முதலில் ரெவின்யூ இலாகாவும்—ஆர்.டி.எல்.ஏ. இலாகாவும் பைபர்கேஷன் செய்யப்படவேண்டும். தலைமையகத்தைக் காட்டிலும் முதலில் மாவட்ட அளவில்—தாலுகா அளவில்—கிராம அளவில் ரெவின்யூ இலாகா அபாலிஷ் செய்யப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவராக இருந்தபோதே இந்தக் கருத்தைச் சொல்லி வந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பதவிக்கு வந்தவுடன் சொன்னதை எல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமையில் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அரசியல் கலப்பில்லாத கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். சிவகாசி பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கலுக்கே அரசியல் தலையீடுதான் காரணம். அந்தச் சிக்கலுக்கு முதல் காரணம் ஆளுங்கட்சி—அமைச்சருடைய தலையீடு—அதுவும் குறிப்பாக ஒரு அமைச்சருடைய தலையீடுதான் என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

சிவகாசி ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் திரு. கோபால்சாமி மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதற்கு ஆளுங்கட்சி உதவி செய்தது—அதிகாரம் முழுவதையும் பயன்படுத்தியது. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர முடியவில்லை என்றவுடன்—நிர்வாகத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்வது என்று ஆரம்பித்தார்கள்.

என்ன என்ன காரியங்கள் உண்டோ அவை அனைத்தையும் செய்தார்கள்—நிர்வாகத்தை முடக்கினார்கள்—நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன்—அங்கே இருக்கிற ஆணையர் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்கிறார் என்பதை நீங்கள் ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளையே கேளுங்கள்—ஸி.ஐ.டி.க்களை வைத்துப் பாருங்கள்—எவ்வளவு லஞ்சம் வாங்குகிறார்—அக்கிரமங்கள் பண்ணுகிறார் என்பது தெரியும். ஈ.ஓ. மூலம் அவர் விரட்டுகிற விரட்டு—வட்டாரங்களில் எந்தக் காரியமும் நடைபெற முடியாமல் நாசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

இன்னும் அரசாங்கத் தலையீட்டுக்கு மற்றொரு உதாரணம் சொல்ல முடியும்—திருத்தங்களில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவருடைய உறவுக்காரர் சாராயக் கடை வைத்திருக்கிறார். (திரு. கு. காமாட்சி குறுக்கீடு) சாராயக் கடை வைத்திருக்கிறாரே? அதைத்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது கம்ப்யூனிடி டெவலப்மெண்டு மானியக் கோரிக்கை—அதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சம்பந்தம் இருக்கிறது. விவசாயப் போராட்ட காலத்தில் அந்தக் கடை தாக்கப்பட்டது. தாக்கியது யார்? ஆனால் இன்றைக்கு சிவகாசி ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவரை அதில் சிக்கவைத்து மேலும் இரண்டு மூன்று பேர்களைச் சேர்த்து வழக்குப்போட்டார்கள். செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டு—அந்தத் தீர்ப்பே அரசுக்கு மிகப் பெரிய ரிமார்க்காக இருக்கிறது. இப்படி இன்றையதினம் அரசியல் தலையீடு அரசியல் கலப்பாகத்தான் ஊராட்சி—ஊராட்சி ஒன்றியங்களை இவர்கள் ஆக்கிவருகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1974 ஏப்ரல் 3]

எனது ஊராட்சி ஒன்றியத்தையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் இங்கே டெபுடி ஸ்பீக்கர் பதவியைவிட்டுவிட்டு—கட்சிமாறியிருக்கிறேன். இதன் விளைவுகள் இங்கேயே இருக்க வேண்டும்—எதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இதன் விளைவாக பல சிக்கல்களை உண்டாக்க வேண்டும்?

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரை—மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே அப்பிட்டனுப்பி, விரட்டினார்கள். அவர் பயந்து லீவில் போய் விட்டார். பி.டி.ஓ.வும் விடுமுறையில் போய்விட்டார். வேறு யாரையும் போடவில்லை—ஏ.இ.ஓ. இன்சார்ஜ்—அங்கே எந்தவிதமான வேலையும் நடைபெற முடியாமல் நிர்வாகத்தை இப்படி குலைக்கிறார்கள்.

அதோடு எம்.எல்.சி. தங்கபாண்டியன் இரண்டு ஆட்களை வைத்து ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திற்குள் வந்து அங்கிருந்தவரை அடித்துத்தாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர் போலீஸ் வழக்குக் கொடுத்தார். எடுக்கவில்லை—அவர் ப்ரைவேட் கம்பனைன்ட் கொடுத்தது. டி.ஆர்.டி. ரகுபதி அவர்களுக்குத் தெரியும்—அந்த அலுவலகத்தில் உள்ளவர்களையும், ஊர் மக்களையும் சி.ஐ.டி. போட்டு விசாரித்துப் பாருங்கள்—உண்மை தெரியும்—இ.ஓ.பி.ஐப் பந்தாடியிருக்கிறார்கள். சொந்த ஊரைவிட்டு—இன்றைக்கு அவரை எந்த ஊரில் போட்டிருக்கிறார் என்பதே தெரியவில்லை. இந்த அளவுக்கு அரசாங்கத் தலையீடு இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நானாயதினம் இதே நிலைமை நீடிக்குமானால், என்னுடைய ஊராட்சி மன்றத்தில் நடக்கிற நாகரீகமற்ற காரியங்கள் தொடருமானால், அது நல்லதல்ல. எனக்கு வேண்டியவர்கள் மீது வழக்கு போடுகிறார்கள், எனக்கு எதிராக இருப்பவர்களை மன்னிக்கிறார்கள், நகர-ஊராட்சி மன்ற காரியங்களை நடக்க விடாமல் செய்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு அது மாத்திரமல்ல, இராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்களில், கள்ளக்கூடம் சரியாகச் செயல்பட முடியவில்லை, வத்தலகுண்டு சரியாகச் செயல்பட முடியவில்லை. இதற்கு மக்கள் தங்களுடைய ஜனநாயக உணர்வுகளை மறந்துவிட்டார்களென்று பொருள் அல்ல. அவர்கள் தோந்தெடுக்கிறார்கள், ஒரு அமைப்பு உருவாகியிருக்கிறது. அந்த அமைப்புகளைச் செயல்பட விடுகிறார்களா?

[1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

எத்தனை கோர்ட்டுகள் உள்ளனவோ, ரெவினியூ கோர்ட்டிலே ஆரம்பித்து, சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை நீங்கள் ஊராட்சி மன்றங்களைக் கொண்டு போனால், கிராம ராஜ்யம் சுப்ரீம் வரண்டாவினாலேயா வரும்? இன்றைக்கு இவ்வளவுதூரம் ஆளுங்கட்சித் தலையிடுகிற காரணத்தால்தான் இந்த நிலைமை.

அரசு சுயாட்சி கேட்கிறது, தி.மு. கழகம் கேட்கிறது, அதைப் பற்றி பெரிய புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. தங்களுக்கு சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிற நீங்கள், உங்களுக்குக் கீழே உள்ள யாருக்காவது சுயாட்சி தருவதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறீர்களா? கீழே உள்ள லோக்கல் பாடஸ் எதற்காவது, அந்த சுயாட்சி தர வேண்டுமென்ற எண்ணம், ஆகை, இருக்கிறதா என்று நான் உங்களை உறுதியாகக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அது நிச்சயமாக இல்லை.

அரசாங்கம் தலையிட்டால் கூடப் பரவாயில்லை, அரசாங்கத்திலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், மாவட்டச் செயலாளர்கள், வட்டச் செயலாளர்கள், அவர்களுடைய கட்சி என்ற காரணத்தால், அவர்கள் அங்கே புகுந்து விளையாடுகிறார்கள். சட்டம் தெரியாமல், விதிமுறைகளைப் புரியாமல், அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளை மிரட்டுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிற ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை தவிர்க்கப் பட்டாலொழிய, சரியான நிலைமை ஏற்பட முடியாது, அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற ராம ராஜ்யம், கிராம ராஜ்யம் வராது.

இனையாங்குடியில், புறம்போக்கு நிலத்திற்காக, தி.மு.க. ஆதரவிட உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்தில், அவர்கள் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், ஒரு தீர்மானம் போடுகிறது. அந்த மகுதி இருக்கிறது, முஸ்லீம் தாய்மார்கள் தண்ணீர் எடுக்கக் கிணறு இருக்கிறது. இடையிலே, முக்கோண வடிவ குடும்பக் கட்டுப்பாடு விளம்பரம் இருக்கிறது ஒரு சிறு இடத்தில். அந்த இடத்திலே, தி.மு.க. மன்றம் வேண்டுமென்பதற்காக, பட்டா செய்து தரவேண்டுமென்று தீர்மானம் போடுகிறார்கள், ஊரிலே இருக்கிற முஸ்லீம்கள் எல்லாம் ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள். ஆனால், அதையும் மீறி அதிகாரிகளுடைய தலையீடு நடைபெறுகிறது.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1974 ஏப்ரல் 3]

இந்த அளவு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களுக்கு வரவேற்பு தருவதற்கு அமைந்திருக்கிற ஒரு வரவேற்பிடமாக, ஆளுங்கட்சிப் பிரச்சாரங்களுக்கு வசூல் செய்கிற இடமாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலை நீடிக்குமானால், நிச்சயமாக, கிராம ராஜ்யம் மலர முடியாது, கட்சி ராஜ்யம் வேண்டுமானால் மலர முடியும்.

அடுத்த தடவையாவது ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந் தலைவரை நேரடியாக மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் வகையில் சட்டத்தை மாற்றி அமையுங்கள். ஆட்கடத்தல், ஜாதித் தகராறு நிச்சயம் இருக்காது. அப்படி வைக்கப்படுமானால், ஏராளமான பணத்தைச் செலவழிக்கிற நிலைமை இருக்காது. அதன்மூலம், செலவழித்த பணத்தைப் பின்னாலே ஈடுகட்டுகிற நிலைமை இருக்காது.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந் தலைவராக இருந்த காரணத்தால், அவர்கள் இதை உணர்ந்த காரணத்தால், இந்த ஒரு சட்டத்தையாவது மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தாங்கள் குறுக்கிட வேண்டாமென்று சொன்ன காரணத்தால், நான் குறுக்கிடவில்லை. அவர் பேசி முடித்த பிறகு கேட்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது கேட்கிறேன். இந்த அவையில் அங்கம் வகிக்காத தன்னைப் பாதுகாக்க முடியாத ஒருவரது பெயரைச் சொல்லி, குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்று தாங்கள் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதுவும், நண்பர் மாண்புமிகு சீனிவாசன் இன்னொரு அவையிலே, இன்னும் உறுப்பினராக இருக்கும் உறுப்பினர் பெயரைச் சொல்லி, ஒரு அலுவலகத்திற்கு வந்து அடித்தார் என்று கூறுவது பொருத்தமா என்பதற்குத் தாங்கள்தான் தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டும். அதே முறையில், அந்த மன்றத்திலே, இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்களைப்பற்றிச் சொல்வது, தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளமுடியாதவர்களது பெயரைச் சொல்வது, மற்ற மரபிற்கு அப்பாற்பட்டது என்றுதான் தாங்கள் தீர்ப்பளித்துள்ளீர்கள். ஆகவே, இதற்குத் தங்களது தீர்ப்பைக் கோருகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அந்த உறுப்பினர் மீது ஏதாவது ஒரு குற்றச் சாட்டை, அவர் நிரூபித்துத் தீரவேண்டிய, விவாதத்திற்குரிய குற்றச்சாட்டை இங்கே நான் எழுப்பினால், மாண்புமிகு அமைச்சர்

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

அவர்கள் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அவர் ஊராட்சி மன்றத்திலே அடித்தது, வழக்கு நடந்தது, போலீசால் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது, எல்லோருக்கும் தெரிந்த விவகாரம், பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. இங்கே வந்து டிஃபென்ட் பண்ண வேண்டிய அவசியமில்லை, அவருக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தால்கூட, மறுத்துவிடுவார். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விவகாரம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக, நம்முடைய அவையிலே வந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாதவர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டுப் பேசுவது முறையல்ல; முறையல்ல என்று விதிகளிலே இருக்கிறது. அந்த விதிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் உள்ள உள்ளாட்சித் துறை மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு, இந்த ஊராட்சித் துறைக்குப் பொருத்தமானவர்கள் என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அவர்கள் உள்ளாட்சித் துறையில் மிக நீண்ட காலமாகத் தொடர்புகொண்டு, உள்ளாட்சித் துறையினுடைய பல நிலைகளை நன்றாக அறிந்து இன்றையதினம் அதைச் செயல்படுத்தக் கூடிய நல்ல நிலையில் அமர்ந்து அதைச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதனையும் அத்தகைய நல்ல வாய்ப்பினை அவர்கள் நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த மன்றம் நிச்சயமாக உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதையும் நான் மிகத் தாழ்மையோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர், எனது அருமை நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள வாக்காளப் பெருமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நிலை நிச்சயமாக நாம் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்ற அடிப்படையிலும், அவர் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் என்ற முறையிலேயும் அதை அவர் சொல்லியிருப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதேபோல், நகராட்சி மன்றத்திலே ஓர் உறுப்பினராக இருப்பவன் என்ற முறையிலே, அந்தந்த நகராட்சித் தலைவர்களை, அந்தந்த நகராட்சிப் பகுதியிலே இருக்கிற பொது வாக்காளர்கள்

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1974 ஏப்ரல் 3]

தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முழு முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தபொழுது, அத்தகைய கருத்துக்கு மிக உடந்தையாக இருந்தார் என்பது மட்டுமல்ல, இதை எப்படியாவது நிறைவேற்றி விடவேண்டும், எப்படியாவது நிறைவேற்றி தன்னுடைய ஜனநாயகக் கடமையை நாட்டிலே நிலைபெற்று உருவாக்கி விடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஆழ்ந்த கருத்துடையவர் என்ற முறையில், அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஊராட்சி ஒன்றியக் கூட்டங்களில், அந்தந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்ளக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பினை இன்றையதினம் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அதைப்போல், அந்தந்தத் தொகுதியிலே இருக்கிற நகராட்சி மன்றங்களில், நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களாக இல்லாத சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நகராட்சிமன்றக் கூட்டங்களிலே கலந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை ஜில்லா, நகராட்சிகள் சட்டப்படி, இந்த மன்றத்திலே எனக்கு 6, 7 ஆண்டுகாலமாக வாய்ப்பு ஏற்பட்டபொழுதெல்லாம், பணிவன்போடு சுட்டிக்காட்டி வந்திருக்கிறேன். பழைய சென்னை ஜில்லா சட்டத்தின்படி இருக்கிற உறுப்பினர்களில், நாலிலே ஒரு பகுதியினர் ஆதித் திராவிடர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதற்கு இங்கே இருக்கிற நகராட்சிகளுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையை நிறைவேற்றுகின்றபொழுது, இன்றைக்கிருக்கிற அரசாங்கம் நிச்சயமாக அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பத்தில் 15, 16 ஆண்டுகளாக மாயூரம் நகராட்சியினுடைய உறுப்பினராக இருக்கிறேன், முதல் தடவையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொழுது, 28 பேர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தோம். அந்த 28 பேரில் ஒரே ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்ட உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவருக்கு இடம் கிடைத்தது. ஆனால், இன்றையதினம் வளர்ந்து வருகிற முறையில் அடிப்படையில் 32 பேர் அந்த மன்றத்தின் உறுப்பினராக இருக்கிறோம். ஆனால், அந்த 32 பேரில் ஒரே ஒரு ஆதித் திராவிடருக்குத் தான் இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு

[1974 ஏப்ரல் 3]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

(திரு. வை. பாலசுந்தரம்—தலைமை)

அமைச்சரவர்களுக்கு மிகப் பணிவன்போடு கேள்வி நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன், அவருக்குத் தெரியாது என்ற காரணத்தால் அல்ல, அது செயல்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தால்; ஏனென்றால், இன்றையதினம் (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒரு தன்னிலை விளக்கம், இந்தக் கூட்டம் ஆரம்பித்த தேதியிலிருந்து இப்பொழுதுதான் நான் பேசத் தொடங்கி, 2, 3 நிமிடம் ஆகிறது. பேச வேண்டாம் என்று சொன்னால் நான் சபையைவிட்டு வெளியே போவதற்குக்கூட தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : மணி அடிப்பதை தவறாகக் கருதக்கூடாது. ஒரு அங்கத்தினருக்கு 5 நிமிடம் என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நேரமாகிவிட்டது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே மணி அடிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : இந்தக் கூட்டத் தொடருக்கே 5 நிமிடம் தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDIE : Sir, the hon. Member has spoken for only three minutes. The normal practice is that the bell is not rung before the allotted time of five minutes is over. If the bell is rung within five minutes, it will upset any hon. Member and also it will not be a good parliamentary practice.

நீங்கள் தயவுசெய்து முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லும் போது கொஞ்சம் “பொலீட்”டாகச் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால், நீங்கள் சொல்லுவது பலரின் மனதைப் புண்படுத்துகிறது. இது நன்றாக இல்லை. கொஞ்சம் “பொலீட்”டாகச் சொல்லுங்கள். இங்கு நீங்கள் சொல்வதற்கு நாங்கள் கட்டுப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். இருந்தாலும் நீங்கள் சொல்லும்போது கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டு சொல்லுங்கள்.

திரு. செ. சுந்தரப்பன் : தலைவரவர்களே, நானும் இந்த மன்றத்தில் கவனித்துக்கொண்டுதானிருக்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இப்போது உச்சரித்த வார்த்தைகளைக் கொஞ்சம் நாகரீகமாகச் சொல்லியிருக்கலாம். அவர் சொன்ன கருத்துக்களிலே நாகரீகமற்ற வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. அவர் “impolite, he is not nice” என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 3]

It is a reflection on the Chair and I beg of the hon. Member to withdraw such an expression.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டு சொல்லுங்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அதைத் தலைவரிடத்தில் தனியாக சொல்லி யிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த அவையில் அப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல. ஆகவே அதை “வித்திரா” செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : பொது வாக என்னைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்தாதீர்கள். ஒரு அங்கத்தினருக்கு 5 நிமிடம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 5 நிமிடம் ஆனவுடன் மணி அடிப்பது பேச்சை முடித்துக்கொள்வதற்காகத்தான். ஆகவே அதை ஒரு குறையாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இங்கே 5 நிமிடம் என்று குறித்திருக்கிற காரணத்தால்தான் நான் சொன்னேன். திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவதாக இருந்தால் பேச லாம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இப்போது செலவழிக்கப் பட்ட நேரத்தைக்கூட எனக்கே தந்திருக்கலாம். மீண்டும் எனக்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்தகைய வாய்ப்பை ஆதித்திராவிட சமூகத்திற்கு தந்து 4-ல் 1 பங்கு ஆதி திராவிட சமூகத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம், “மே பி எலக்டட்” என்று இருப்பதை “ஷல் பி எலக்டட்” என்று உருவாக்கலாம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சி தேர்தல் எப்போது வரும், எந்த தேதியில் வரும், அதை ஒத்தி வைத்துவிடக் கூடாதே என்று பல மாண்புமிகு உறுப்பி னர்களும், பல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசிக்கொண்டு இருக் கிறார்கள். நகராட்சி தேர்தலிலும், ஊராட்சி, பேரூராட்சி தேர்தல்களைப் போல கட்சி அரசியல் ஏதுமில்லை என்பதை எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத் தால் இந்தத் தேர்தலிலும் கட்சி சார்பாக இல்லாமல், எந்தக் கட்சியின் ஆதரவில்லாமலும் அதை ஒரு சுயேச்சை தேர்தலாக நடத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. என். கிட்டப்பா]

நேரம் அதிகமில்லை என்ற காரணத்தால், நான் சுருக்கமாக என்னுடைய ஊரைப்பற்றி அங்கிருக்கிற நிலைமைகளைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் மாயவரம் நகரசபையின் 1-வது வார்டு அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். அங்கு நகரசபையில் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிற ஸ்தாபன காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு நடத்துகிறார்களோ, நாங்கள் அங்கே மைனாரிட்டியாக இருக்கிறபடியால் எந்த அளவுக்கு எங்களை தாழ்த்துகிறார்களோ, அதைவிட மோசமாக ஆணையராக இருக்கக்கூடியவர் எங்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லைகள் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு தொல்லைகளைக் கொடுத்து மாற்றுத் தரப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு ஒரு கட்சித் தலைவரைப்போல அங்கே நடந்துகொள்கிறார்.

இதை நான் எடுத்துச்சொல்வதற்குக் காரணம் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதற்காகத்தான். அவர் பல வஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர் என்பதைக்கூட என்னால் நிரூபிக்க முடியும் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆக இதிலே என் போன்றவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாயவரத்திலே இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நகராட்சி மன்றம் ஏற்று நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே ஒரு பள்ளியையாவது அரசாங்கம் நகராட்சிமன்றத்தின் பொறுப்பிலிருந்து வெட்டிவிட்டு அதை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் சொல்கிறபோது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நாகரீகமற்ற முறையிலே செசான்னார் என்று சொன்னார்கள். அனால் அவர் சொன்னது முகத்தை கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டு சொன்னால்போதும் என்றுதான் சொன்னார். அந்த வார்த்தைகள் எப்படி நாகரீகமற்ற வார்த்தைகள் என்று சொல்லமுடியும்? இது நீச்சயமாக தீர்ப்புக்கு வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். நான்

[திரு. முனு ஆதி]

[1974 ஏப்ரல் 3]

தீர்ப்பு கூறுகிற வரையிலும் நின்று கொண்டே இருப்பேன். இல்லை யென்றால் அவர் பேசியதை மட்டும் அவைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. கங்கப்பன் : தலைவரவர்களே, சபையிலே தலைவராக இருப்பவர் சபையின் உறுப்பினராக இருந்தாலும் பேனலிலே இருந்தாலும் அவருடைய டிஸ்கர்ஷன் பேரிலேதான் இந்த அவை நடக்கிறது. ஆகவே கொஞ்சம் பொலைட்டாக சொல்லுங்கள் என்று நினைத்த தலைவரிடத்தில் தனியாகச் சொன்னால் நல்லது என்றுதான் நான் சொன்னேன். இதற்கு ரெக்கார்டை வேண்டுமானாலும் எடுத்துப் பார்க்கலாம். ஒரு வேளை இது உங்கள் சம்பந்தப்பட்டது என்று நினைத்து நீங்கள் இதிலே உத்தரவு போடவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இது உங்கள் சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல. நீங்கள் அமர்ந்திருக்கிற நாற்காலியின் மரபு காக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எல்லோருமே “பேனல் ஆஃப் சேர்மன்” லேயிருந்துதான் இங்கே வந்து உட்காருகிறார்கள். டாக்டர் ஹண்டே என்ன சொன்னார்கள்? நாங்களெல்லாம் பள்ளிக் கூட மாணவர்கள் இல்லை. பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறோம். சமயத்தில் நாங்கள் உங்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறோம். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதற்கெல்லாம் நீங்கள் பொறுமையை இழக்கக்கூடாது என்றுதான் சொன்னார்கள். அதிலே ஒன்றும் இம்பொலைட்டாக இல்லை. அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை நல்ல “குட் ஸ்பிரிட்டி” லே தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர—நீங்கள் நல்ல எண்ணத்தில் எடுத்துக்கொண்டாலும் இவர் விடமாட்டார் போலிருக்கிறது—அகவே தபவுசெய்து நினைந்த நீங்கள் நல்ல எண்ணத்திலேதான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக்கொண்டு என்னை சங்கடத்தில் ஆழ்த்தாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

(முற்பகல் 11-30)

* திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் மந்திரியவர்கள் எங்கேயோ வெளியே போய்விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வை. பாலசுந்தரம்) : நான் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், குறிப்பிட்ட நேரம் வகுத்திருக்கிறோம். அதற்குள் முடித்துக்கொள்வது நல்லது.

1974 ஏப்ரல் 3]

[மாற்றுத் தலைவர்]

முறையும் கூட. இந்த நேரத்திற்குள்ளாக ஒரு அங்கத்தினர் பேசியிருக்கலாம். இதற்குள்ளாக ஜங்கே ஏற்பட்ட பிரச்சனையின் காரணமாக ஒரு அங்கத்தினர் காலங்கடந்து பேசுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் தலைவரவர்களே, மாநகராட்சியில் பலபேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி கைது செய்யப்பட்டவர்கள் கைதிகளாக இல்லை, ராஜபோகத்தில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எப்பொழுது தேர்தல் என்று அறிவிக்கப் போகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை.

மதுரையிலேயும் இதேமாதிரி ஊழல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதையும் கலைத்துவிட்டு இம்மாதிரி பரிசீலனை செய்ய முடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கார்ப்பரேஷன் வரி கட்டாமலேயே தண்ணீர்க் குழாய் வைப்பதும், வரி கட்டாமல் டிரெய்னேஜ் வைப்பதும் நடக்கிறது. ஒவ்வொரு ஏரியாவிலேயும் 6 குவார்ட்டர், 7 குவார்ட்டர் என்று—ஒரு குவார்ட்டர் என்றால் 6 மாதங்கள்—7 குவார்ட்டர் என்றால் எத்தனை மாதங்கள்? யார் யார் வரி கட்டாமல் குழாய் வைத்திருக்கிறார்களோ அல்லது டிரெய்னேஜ் போட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு திடுவரையில் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஜனங்கள் குடிப்பதற்கு மெட்ராஸ் சிட்டியில் தண்ணீர் இல்லை. ஆனால் எத்தனை தோட்டங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்கிறது? எத்தனை பங்களாக்களில் பாய்கிறது? உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 120 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன, ஒரு டிவிஷனில் ஒரு தெருவில் மட்டும் 10 பேர் அன்-ஆதரைஸ்டாக, ஜனங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீரை நந்தவனத்திற்கும், பார்க்குக்கும் கொடுக்கிறார்கள். அந்த மெட்ரோபில்ஸ் இருக்கிறது. கனம் அமைச்சரவர்களிடம் பிறகு அதைக் கொடுத்துவிடுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நியூ உட்லன்ட்ஸ் இருக்கிறது. பெரிய தோட்டம். கார்ப்பரேஷனைச் சேர்ந்த அதிகாரியும் 6 பேர்களும் அங்கேயே பர்மனென்ட் உத்தியோகம். அவர்கள் கார்ப்பரேஷன் சம்பளத்தை வாங்குகிறார்கள், அங்கேயே சாப்பிட்டுக் கொள்கிறார்கள். இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1974 ஏப்ரல் 3]

அடுத்தபடியாக, மாட்டுத் தீவனத்திற்கு என்று காண்டிராக்ட். நாலு மாடுகளுக்குக் காண்டிராக்ட் என்றால், ஒரு மாட்டுக்கான தீவனத்தையே 4 மாடுகளுக்கும் போடுவது. அது வைக்கோலானாலும் சரி, புல்லானாலும் சரி கணக்கு 4 மாடுகளுக்கு. ஆனால் ஒரு மாட்டுத் தீவனத்தையே 4 மாடுகளுக்கும் போடுவது. வண்டிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் மாடுகள் போதுமானதாக இல்லை. மாடுகளுக்குப் பதிலாக ஆட்களே இழுக்கின்ற நிலைமை கார்ப்பரேஷனில் இருக்கிறது.

இந்தக் கார்ப்பரேஷன் காண்டிராக்ட் முறையை எடுத்துக்கொண்டால், என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. அதிலே லோகொட்டேஷனை என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட்டிலே வாங்கிவிடுவது, எல்லா கொட்டேஷனையும்விட கால் பர்சென்ட் கொடுத்து அங்கே யுள்ள கவுன்சிலரோ அல்லது மற்றபடி யாருக்குத் தேவையோ அவர்களைக் காண்டிராக்ட் எடுக்கச் சொல்வது. இம்மாதிரி ஊழலில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரி நல்ல திறமையாக இருந்தபோதிலுங்கூட கீழேயுள்ள அதிகாரிகள் இதைச் செய்ய மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து யூனியனைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். வாஸ்கோடகாமா இந்தியாவிற்கு வந்ததிலிருந்து பஞ்சாயத்து என்ற சரித்திரம் நமக்குத் தெரியும். முன்பு முற்றிலும் சுதந்திரமாக இயக்கப்பட்டது. அப்படி ஐனங்களுக்காக இயங்கிக் கொண்டிருந்த அந்தப் பஞ்சாயத்தை வேண்டுமென்று நசிக்க வைத்து, பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்கு ஆதரவாக வந்தது தெரியும்.

ஆனால் 52-லே கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி அதிக சீட்டுகளை வாங்கியது, பீஹாரில், உத்தரப்பிரதேசத்தில் சோஷலிஸ்ட் பார்ட்டி வாங்கியது.

எப்படி ஆவடி சோஷலிசம் உருவானது என்று தெரியும். அமெரிக்காவின் உதவியோடு சமுதாய திட்டங்களை ஆரம்பித்து, உணவு உற்பத்தியும், சமுதாய முன்னேற்றமும் அடிப்படைக் காரியங்கள் என்று இருந்தது.

எழு எவல்யூஷன் ரிப்போர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், மத்திய சர்க்கார் ரிப்போர்ட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்று தெரியும்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

மானியம் கேட்கும் நேரத்தில், “அக்ரிகல்சுரல் ஸ்கீம்” என்று விவசாயத்தின் அடிப்படையாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் இருந்தது. அமெரிக்காகாரர்கள் பணம் கொடுத்து, அதை வைத்து மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுத்தது. எல்லாம் நின்றுவிட்டது. இப்பொழுது ஒன்றுமில்லை.

இப்பொழுது கிராமசேவக்கிற்கு என்ன வேலை, முக்கிய சேவிக்கா விற்கு என்ன வேலை? ஒரு வேலையும் இல்லை.

பல பஞ்சாயத்துக்களில் இன்றைக்குப் பண வசதி இல்லை. சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தை கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். எஸ்டிமேட்டை விட 30 பர்சென்ட் ஏறிவிட்டது. ஆகவே, சில சிபார்சுகளை நான் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஒவ்வொரு டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலும் “கொஸ்டின் அவர்” ஒரு மணி நேரம் அமலாக்குவதற்கு ஆர்.டி. & எல்.ஏ. ஒரு மாதத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்று இருப்பது நல்ல தீர்மானம்.

அடுத்தபடியாக, கமிஷனே சொல்லியிருக்கிறது, நேரடித் தேர்தல் வேண்டுமென்று. அதன்மீது என்ன பரிசீலனை? 4 வருஷங்களாகப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஏன் தாமதம்?

அதுமட்டுமல்லாமல், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்கு 300 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்காருக்கு அதனால் செலவு இல்லை, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குத்தான் செலவு. பிரசிடெண்டுகளுக்கு அந்தந்த யூனியன் கூட்டத்தில் வரும் நேரத்தில் 15 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. க. பழனிவேலன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட சமுதாய வளர்ச்சி மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே ஊர்நல உதவியாளர்களுக்குப் பதவி உயர்வு பற்றியும், ஒன்றிய அலுவலர் களுக்கு ஒய்வுதியச் சலுகை பற்றியும், இப்படிப் பல நல்ல திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியமைக்காக ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களின் சார்பில் நான் நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. க. பழனிவேலன்]

[1974 ஏப்ரல் 3]

உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது அதன் அடிப்படை மையமாக உள்ளது ஊராட்சி மன்றங்கள், பல ஊராட்சி மன்றங்கள் நான்கைந்து கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. இதனால் பெரும்பாலான ஊராட்சி மன்றங்களில் சரியான முறையில் சில பகுதிகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. எனவே, இதற்காக நான்கைந்து சிற்றூர்களை உள்ளடக்கிய ஊராட்சி மன்றங்களை உடனடியாகப் பிரிப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், மற்ற உறுப்பினர்கள் கூறியதைப்போல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலை பொதுமக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை அமல் படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே, குடிநீர் வழங்கல் திட்டத்திலே, குடிநீர் ஆதாரங்களே இல்லாதவை, நோய் பரவக்கூடியவை என்ற இரண்டு தலைப்பிலே உள்ள திட்டங்களை குடிநீர் வாரியம் எடுப்பதாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

தற்பொழுதுள்ள குடிநீர் வாரியம் உள்ளாட்சித் துறையை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதன் கருத்து எல்லாவற்றையும் குடிநீர் வாரியம் எடுக்க வேண்டுமென்பதாகும் என்று கருதுகிறேன். சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் உள்ளாட்சித் துறைக்கு முழுப்பொறுப்பையும் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர் வாரியம் அமல் நடத்தும் திட்டங்களில் எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்பதற்கு உள்ளாட்சித் துறையிலே உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போகும் என்பதால் ஊராட்சி ஒன்றியமே அதை அமல்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊர்ப் பணிகள் மானியத்தில் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் சராசரியாக ஒரே தொகையாக அளிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே தேவைக்கேற்ப மானியங்கள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டி மேலும் ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களையெல்லாம் இப்பொழுது கிளாசிஃபி கேஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த கிளாசிஃபிகேஷன் அடிப்படையிலே இந்த மானியங்களைத் தர வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. க. பழனிவேலன்]

இணைப்புச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், 1,500-க்கு மேற்பட்ட மக்களைக் கொண்ட ஊர்களில் இணைக்கும் வேலைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றியங்கள் மூலம் செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் நன்கொடை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் நன்கொடை என்றால் ஊராட்சிகளின் பங்குத் தொகையா அல்லது பொதுமக்களிடமிருந்தே நேரடியாகத் திரட்ட வேண்டுமா என்பதைப் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிடவில்லை. அதையும் தெளிவுபடுத்தி விடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடைத் தொகையைத் திரட்ட சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சிச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரை கிளாசிபிகேஷன் ஆப் சாயில் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். திருத்தியமைக்கும்போது வட்டாரத்திலுள்ள டி.இ.-யும் கலெக்டரும் சேர்ந்து ஒன்றியங்களின் கருத்தை மனத்தில் கொண்டு டி.டி.சி.ல் மெம்பர்கள் சொன்னதையும் வைத்துக்கொண்டு ரிகிளாசிபிகேஷன் செய்யவேண்டும்.

குரல் ரோட்ஸ் திட்டம் கிராமப்புற மக்களால் வரவேற்கத் தக்க திட்டமாகும். இதற்காக 5.28 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் குறைந்தது 8 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஒன்றியத்தில் வேப்பூர் ஆடுதுறை நெடுஞ்சாலையை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மையைப் பற்றி ஒரு கருத்து. பூச்சி மருந்துகள், விதைகள் உரிய காலத்தில் ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இதனால் உழவர்களுக்கு இவை எல்லாம் பயன்படாமல் இருக்கின்றன. காலத்திலே பூச்சி மருந்துகளைக் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். தனியார் துறையிலிருந்து பூச்சி மருந்துகளைப் பெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால் அரசே பூச்சி மருந்துகளை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் முன்னாலே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஆகிரியர் மாறுதல் போன்ற பல காரியங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் சம்மதம் இல்லாமல் நடை

[திரு. க. பழனிவேலன்] [1974 ஏப்ரல் 3]

பெறுகிறது. ஒன்று கல்வியைப் பொறுத்த ஆசிரியர்கள் கல்வி இலாகாவே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் முழுப் பொறுப்பும் எங்களிடம் இருக்கவேண்டும். 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிச் சட்டத்தில் தொடக்கக் கல்வியைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குத்தான் இருக்கிறது; கல்வி இலாகாவில் தற்போது தக்க வாய்ப்பு இல்லை என்று கூறி இதிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானிய கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சி கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

உள்ளாட்சித் துறையைப் பற்றியும் அதனுடைய பாரம்பரியத்தைப் பற்றியும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி இயங்கி வந்த உள்ளாட்சித் துறை சமுதாய வளர்ச்சி என்ற முறையிலே இப்போது எப்படி இயங்கி வருகிறது என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய ரூபகத் திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சி நாளுக்கு நாள் தேய்ந்து கொண்டு வருகிறது. எப்படித் தேய்ந்து வருகிறது என்பதற்குச் சான்றை இப்போது கூடப் பார்க்கலாம். பல மானியக் கோரிக்கைகள் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் அதிகமான நேரங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த முக்கியமான மானியத்திற்கு அதிகமான நேரம் ஒதுக்கப்படாது இருப்பதைப் பார்க்கும்போது இதுவே ஒரு சான்று என்று உணர்ந்து கொள்ள முடியும். சமுதாய வளர்ச்சித் துறைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சரும், இந்த அரசும் இதற்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது.

நமது சர்க்காரானது மத்திய சர்க்காரிடம் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதே போல் இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள் அவர்களுடைய சார்பாக நான் உள்ளாட்சித் துறையைத் தனியாட்சி யாக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

அது தனி ஆட்சியாக இயங்கினால் மட்டும் போதாது. அது எப்படிச் செயல்படவேண்டுமென்பது பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சீர்திருத்தக் குழுவிலே பல முக்கிய கருத்துக்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. அதிலே உள்ளாட்சித் துறையை வருவாய்த் துறையில் அடகு வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே கருத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அக்குழுவில் மெம்பராக இருந்த திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியவர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவிலே சேர்க்கப்படக் கூடாது என்பதற்கான காரணங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாலும் அதையொட்டி சில காரணங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏற்கனவே ரெவின்யூவில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தாசில் தார்கள் எல்லாம் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளாகப் போடப் பட்டார்கள். வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் வட்டார வளர்ச்சிப் பணியிலே எந்த வகையில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

அவர்கள் எங்கெங்கு கமிஷனர்களாகப் போடப்பட்டு பதவியில் இருந்தார்களோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் எந்த வளர்ச்சிப் பணியும் நடைபெறவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கமிஷனர் களுக்கும், சேர்மன்களுக்கும் இடையில் நல்ல உறவு இருக்கவேண்டும். அது இல்லாத காரணத்தால்தான் வளர்ச்சிப் பணிகள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்ற முறையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் அன்னவாசல் பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. அதிலே விளாத்திப்பட்டு பஞ்சாயத்து இயங்கி வருகிறது. அண்மையில் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கு 17,000 ரூபாய் வீட்டு வரி பாக்கி இருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது)

இந்த ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

[திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி] [1974 ஏப்ரல் 3]

பஞ்சாயத்து இயங்குவதற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய வீட்டு வரியைப் போடக்கூடாது என்று இப்போது இருக்கக்கூடிய திருச்சி மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் எப்படி நல்ல முறையில் இயங்க முடியும் என்பதற்கு இது ஒரு சான்று. நமது அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றுவரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பூ. எட்டியப்பன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1974-75-ல் இதில் நல்ல பல புதிய திட்டங்கள் எல்லாம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக ஒன்றியப் பெரும் தலைவராக இருந்ததால், அதன் சாதக பாதங்களை நேரில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பிருந்திருப்பதால், நல்ல முறையில் இப்படிப் பட்ட திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இவற்றை கிராம மக்கள் பெரிதும் வரவேற்றும் பாராட்டுகிறார்கள். இதை ஒரு பெரிய சமுதாய நலத் திட்டம் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

1,500 மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு எல்லாம் இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 1,500 மக்கள் தொகை என்பதில் மதுராக் கிராமங்களும், காலனிகளும் அதில் சேர்க்கப்படுவதில்லை. மெயின் கிராமம் மட்டும்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே இந்த 1,500 மக்கள் தொகை என்பதில் மெயின் கிராமத்தோடு இந்த மதுரா கிராமங்களையும் காலனிகளையும் சேர்த்து, மக்கள் தொகையையும் சணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு இந்த இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான வழிவகைகளை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் திட்டத்தில் இந்த ஆண்டு ரூ. 22.667 ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எரு, செத்தை, தழைகள் இவற்றைக் கொண்டு போகவும், மகசூலைக் கொண்டு வருவதும்

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

பலயிடங்களில் கடினமாக இருப்பதால் சிறிய வண்டிப் பாட்டைகள் அமைத்துக் கொடுக்க அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலங்கின வளர்ச்சிக்காக ரூ. 1,200 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன் பெல்லாம் ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஒரு லைவ் ஸ்டாக் அனரிஸ்டென்ட் இருப்பார். இப்போது ஆறு பேர்கள் இருக்கக்கூடிய அளவில் நிலைமையிருப்பதால் கிராமங்களில் கால்நடைகளின் நோய்களைத் தடுப்பதில் வேலைகள் பாராட்டத்தக்க முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் மருந்துகள் ஸ்டாக் செய்து வைப்பதற்கு ஒரு ப்ரிஜேட் அவசியம் என்று ஒவ்வொரு கிளை மருத்துவ நிலையங்களில் இருந்தும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி ஒவ்வொரு ப்ரிஜிடேட் கிளை மருத்துவ நிலையங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இணைப்புச் சாலைகளுக்காக ரூ. 29,333 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 60 பஞ்சாயத்துக்கள் உள்ளன, இன்னொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 20 பஞ்சாயத்துக்கள்தான் உள்ளன. ஆனால் ஒதுக்கப்படும் தொகை ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் பல கிராமங்கள் ஏற்படுகின்றன. சரியானபடி செலவு செய்யப்படாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவெனில், பஞ்சாயத்துக்களின் தொகைக்கு ஏற்ப, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவேண்டும்.

பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்களுக்கு ரூ. 25,488 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கூறைக் கட்டடங்களிலும், மரத் தடிகளிலும்தான் நடக்கின்றன. ஆகவே பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊர்களுக்கு முதல் இடம் அளித்து முக்கியத்துவம் கொடுத்து பள்ளிக் கூடக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசு நிதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கிணறுகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையும் போதாது. கிணறு வேலைக்கு காண்ட்ராக்டரும் வருவதில்லை, பஞ்சாயத்து தலைவர்களும் செய்வதில்லை. ஆகவே, கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து தர அதிகப்படியானத் தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. முத்தையா பேச அழைக்கப்பட்டார்)

[1974 ஏப்ரல் 3]

திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ராம ராஜ்யம், பஞ்சாயத்து ராஜ்யம், என்நெல்லாம் பாராட்டிப் பேசினார்கள். நானும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ராஜ்யம் என்று பெயர் இருக்கிறதே தவிர என் போன்றவர்கள் ராம ராஜ்யம், பஞ்சாயத்து ராஜ்யம், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்று சொல்வதை எல்லாம் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன்.

காரணம், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்றால் சில விதிகளை திருத்தியமைக்கவேண்டும். இது சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமா என்றால் இல்லை : இது சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்றே நான் கருதுகிறேன். சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் தேர்தல் நடத்துகிற முறையைமாற்றி அமைக்க வேண்டும். முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள சமுதாயத்தினர்தான் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களாக தேர்தலில் வர முடிகிறதே தவிர என்னைப்போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களாக வருவதற்கு முடியவில்லை.

ஆகவே, ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் இப்போதுள்ள தேர்தல் முறையை திருத்தியமைப்பதோடு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு அதில் 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் வந்து ஏழெட்டு வருடங்களாகியும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்துக்கு சலுகை தரப்படவில்லை. ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு இந்த 18 சதவிகித ஒதுக்கீட்டை செய்து தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதை உன்னிப்பாக கவனிக்கவேண்டும்.

ஏனென்றால் பெருந்தலைவர்களால்தான் சில முக்கியமான காரியங்கள் நடக்கின்றன. என்னைப்போன்ற உறுப்பினர்களால் கூட சில காரியங்களைச் செய்யமுடியவில்லை. அமைச்சர்களிடத்திலும் அதிகாரிகளிடத்திலும் இதை இதை செய்யவேண்டும் என்று கேட்க வேண்டிய

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. எம். முத்தையா]

நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களாலே பல காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது. அவர்கள்தான் அப்பாயின்ட்டிங் அத்தாரிட்டிகளாக இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் இருந்து ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சில சலுகைகள் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த 18 சதவிகிதம் என்பதை அமல்படுத்தவேண்டும்.

இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு ஆசிரியர்கள் பதவி இன்னும் இது போன்ற சில பதவிகளில் 18 சத விகித அளவிற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வேலைகள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, இந்த 18 சத விகிதம் அளவிற்கு வேலைகள் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும்.

பின்னர், என் ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதி சுற்றுவட்டாரம் கரிசல் பாங்கான பகுதியாகும். அங்கு மழை பெய்தால்தான் குடிதண்ணீர் கிடைக்கும்.

ஆகவே, எங்கள் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களுக்கு குடி நீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒட்டப்பிடாரம், பசுவந்தனை வழியாக கோவில்பட்டிக்கு செல்லும் சாலை முப்பது ஆண்டுகளாக மராமத்து செய்யப்படவில்லை. அங்கு பஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மழை இல்லாத காலத்தில் தான் ஓடுகிறது. மற்ற மழை காலங்களில் ஓடுவதில்லை. ஆகவே அதை நெடுஞ்சாலைத் துறையின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டு மராமத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புளியம்பட்டிக்கும்-கடலூருக்கும் இடையே உள்ள சாலை மராமத்து செய்யப்படாமல் பல ஆண்டுகளாக அப்படியே இருக்கிறது. அதையும் நெடுஞ்சாலைத் துறையின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. ரா. ரா. முனுசாமி பேச அழைக்கப் பட்டார்)

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த மானியத்தின் மீது நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி] [1974 ஏப்ரல் 3]

எங்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கும் நேரம் குறைவாக இருந்த போதிலும் ஒன்றியங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளை எடுத்துவிளக்கிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒன்றியங்களுக்காக ஆண்டுக் காண்டு ஒதுக்கப்படுகிற நிதி நிலைமைகள் போதுமா என்றால் போதாது. ஒன்றியங்களில் இருக்கிற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தொடர்ச்சாலைகள் தேவை. அந்தச் சாலைகள் நல்லமுறையில் செப்பனிடப்பட முடிகிறதா என்றால் முடியவில்லை. எங்கள் மேல்மலையனூர் ஒன்றியத்தில் இரண்டு மூன்று இடங்களில் பெரிய நீர் ஓடைகள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்திற்கு அங்கேயுள்ள பொறியாளர்களைக் கொண்டு பாலம் அமைக்கவேண்டுமானால் 2 இலட்சம், 3 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்று கணக்கிடப்படுகிறது.

(நண்பகல் 12.00)

கிட்டத்தட்ட சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட அந்த புதுப்பாளையம் கிராமத்திலிருந்து அக்கரையிலிருந்து இக்கரைக்கு வரமுடியவில்லை. அங்கே நந்தன் கால்வாய் குறுக்கே வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை பொதுப் பணித் துறை மூலமாகத்தான் போக்க முடியும். அவர்களைக் கேட்கிறபோது, இந்தச் சாலைகள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் பராமரிக்கப் படுகின்றன, அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

அதற்கு அடுத்து, கங்கவரம்-பழவந்தாங்கல் சாலையில் ஒரு மேம் பாலம் கட்டவேண்டும். அதற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அவ்வளவு தொகையை ஒன்றியம் ஒதுக்கித் தரமுடியாது. எங்கள் தொகுதிக்கு இந்த இலாகா பொறுப் பேற்று இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது நிலைமைகளை எடுத்து விளக்கினோம். அவர்கள் அங்குள்ள நிலைமைகளை நன்கு புரிந்து இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மேல்மலையனூர், பரனூரில் ஒரு ஓடை இருக்கிறது. அதற்கு பாலம் கட்ட ரூ. 5 இலட்சம் ஆகும் என்று எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி தான் செய்ய வேண்டுமென்று பொதுப் பணித் துறை செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உடனடியாக போக்கித்தரும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, 1967-ஆம் ஆண்டே, மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலேயே நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த நிலை தமிழகத்திலே எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இருக்கிறது. எரிந்து

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

கொண்டிருக்கிற மின்சார விளக்குகளுக்கு மாத்திரம் கட்டணம் வசூல் செய்யுங்கள். பல விளக்குகள் எரிவது இல்லை. எரிகிற விளக்குகளுக்கு மீட்டர் போடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்போது வைத்து இருக்கிற விவர அறிக்கையில் அரசு பரிசீலிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதைவிட, உடனடியாக அரசாங்கம், அமைச்சர் அவர்கள், மீட்டர் வைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் ஆணையர் வசம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் ஆணையர் மாறுதலைப் போட்டாலும், அதற்கு டி.இ.ஓ. அங்கீகாரம் பெறவேண்டுமென்று இருக்கிறது. டி.இ.ஓ.க்கு அங்குள்ள ஆசிரியர்களின் நிலை தெரியாது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்க ஆணையர் அவர்களுக்கே அந்த அதிகாரத்தை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து இன்று வரை அங்கே எழுத்தர்களாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருப்பவர்களை ஒன்றிய நிர்வாகத்திலும் சேர்க்காமல், அரசு ஊழியர்கள் என்ற வகையிலும் இல்லாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அரசாங்க அதிகாரிகள் என்று உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, ஆசிரியர்களை ஒன்றியங்களில் போடும் விஷயம். இது ஆசிரியர்கள் மாறுதல் விஷயத்தை விடக் கடுமையான விஷயம். ஒரு கோட்டா வைத்து இருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. அந்த கோட்டா படி ஊராட்சிகளுக்கு இத்தனை ஆசிரியர்கள், தனியாருக்கு இத்தனை ஆசிரியர்கள் என்று விகிதாசாரம் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதை டி.இ.ஓ.விடம் விடாமல் அரசாங்கமே அந்தக் கோட்டா பிரித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் டி.இ.ஓ.விற்கு விட்டால் அவர்கள் தனியாருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள்.

ஒன்றியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இல்லை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி] [1974 ஏப்ரல் 3]

அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு 5 வருடம் ஊராட்சிப் பெருந்தலைவராக இருந்து இருக்கிறார்கள். நான் எடுத்துச்சொல்லி அவர்கள் பிரச்சனைகளை புரிந்து கொள்ளும் அளவில் இல்லை. இதிலே ஏதாவது சட்டச் சிக்கல் இருந்தாலும்கூட, எந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு உதவி செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, நாட்டிலே நல்லாட்சி ஏற்படவேண்டுமானால் அதற்கு உள்ளாட்சித் துறை நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நல்ல பல கருத்துக்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

இங்கே நான் இந்த உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களாலும், இந்த அரசாலும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு முக்கியமான ஒரு வாக்குறுதி இந்த நேரத்திலே நிறைவேற்றப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறை ரெவின்யூ துறையோடு சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதைப் பிரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். இதை நல்ல முறையில் அமல் செய்ய வேண்டும்.

இதற்கு முன்பு வருவாய்த் துறையின்கீழ் இருந்த வேளாண்மைத் துறை, நீதித் துறை, சருளுலத் துறை நல்ல சிறப்பான முறையில் இன்று நனியே பிரிக்கப்பட்டு இயங்கிவருகின்றன என்பதைப் பார்க்கிற போது உள்ளாட்சித் துறையும் அத்தகைய சீராக, சிறப்பாக பணியாற்றமுடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதன் சார்பாக நான் ஒரு வெட்டுப் பிரேரேரணை கொடுத்து இருக்கிறேன். அதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு, இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு பேரூராட்சியில் தலைமைதாங்குகிறேன். பேரூராட்சிகள் அனைதக் குழந்தைகள் போல் இருக்கின்றன. முனிசிபாலிட்டி என்றால் தனி சுவனம், ஊராட்சி ஒன்றியம் என்றால் தனி கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பேரூராட்சி என்றால் மானியமோ, சலுகையோ எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. கே. எ. வகாப்]

இந்த நேரத்தில் மிக வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்கிறேன். அங்கே இருக்கும் தலைவருக்கு மீட்டிங் அஜென்டாவில் கையெழுத்துப் போடுவது தவிர வேறு எந்த அதிகாரமும் கிடையாது. இப்போது மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். அதேபோல் ஊராட்சித் தலைவர்கள், பேரூராட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் உள்ளாட்சி, சுயாட்சி என்று கேட்கிற நிலைமை உண்டாக்காமல் எங்களுக்கும் சில அதிகாரங்களைக் கொடுங்கள்.

குறிப்பாக பேரூராட்சி என்று சொல்கிற நேரத்தில், செக்கில் கையெழுத்துப் போடும் அதிகாரம், எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீசர் கையில் தான் இருக்கிறது. இருக்கட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதனால் பல தீமைகள் வருகின்றன. வந்தவாசியில் இருந்த நிர்வாக அதிகாரி ஏறத்தாழ 20,000 ரூபாய்க்கு அவர்களே கையெழுத்துப் போட்டு எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய தண்டனையை அவர் இப்போது அனுபவித்து வருகிறார்.

கூட்டுறவு சொசைடிகளில் செக்ரட்டரியும், கையெழுத்துப்போட வேண்டும், தலைவரும் கையெழுத்துப் போடவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த முறையை இந்த பேரூராட்சிகளிலும் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

பேரூராட்சிக்கு வீட்டு வரியிலிருந்து ஈட்டு மானியம் கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும். பேரூராட்சிகள் எல்லா நிர்வாகத் திலும் தன் காலிலேயே நிற்கவேண்டியிருப்பதால், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைச் சிறந்த முறையில் கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார விளக்கு பற்றி இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இந்த மின்சார விளக்குகளுக்கு மீட்டர் வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். உடனடியாக அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊர் நல இளநிலை உதவியாளர்கள் பதவி உதவியேதும் இன்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்க அரசு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1974 ஏப்ரல் 3]

பேரூராட்சி சாலைகள், பஸ்போரூம் சாலைகளாக இருந்தால் அவற்றை எடுத்துக்கொள்வதில் நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் காலதாமதம் செய்கின்றனர். இந்தக் காலதாமதத்தைத் தடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றியத் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஒன்றியத்தில் இருக்கும் ஊராட்சித் தலைவர்கள் கான்டிராக்க்டர்களாக இருந்து வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். அந்த முறை கூடாது. அது பல விதமான ஊழல்களுக்கு இடம் அளிக்கிறது.

ஊராட்சித் தலைவரே செய்கிற காரணத்தால் அவர் பி.டி.ஓ. விடம் போய் கையேந்தி நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

ஊராட்சிகளில் வரி வசூல் செய்ய தனியாக பில் கலெக்டரைப் போட வேண்டும். இதனால் 5,000, 10,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

இங்கே பஞ்சாயத்து யூனியன் உப தலைவரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உப தலைவர், உபத்திரவத் தலைவர் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட ஒரு உபதலைவரை ஒன்றியத்தில் இருக்கின்றேன். எங்களுக்கு அங்கே எந்த விதமான அதிகாரமும் கிடையாது. பெரும் தலைவருக்குத்தான் அங்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. உப தலைவர்களுக்கும் ஏதாவது அதிகாரம் கொடுத்தால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முனிசிபாலிட்டிகளில் வாண்டு பிரிப்பதில் தவறுகள் இருக்கின்றன. மைனாரிட்டி கம்யூனிட்டி வசிக்கும் இடங்களில் சில அதிகாரிகள் தாறுமாறாக இதைச் செய்து இருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியில் குறிப்பாக ராணிப்பேட்டை, வாலாஜாபாத் முனிசிபாலிட்டி இருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது வாலாஜாபாத் முனிசிபாலிட்டி 100 ஆண்டு விழாகூட கொண்டாடினோம். ஒரு காலத்தில் 60,000 மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். இன்று 10,000 மக்கள் கூட வாழவில்லை. அதனால் வருமானம் போதவில்லை. இது மாதிரி நொடிந்து போன முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அரசு உதவவேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. கே. எ. வகாப்]

ராணிப்பேட்டையில் ஒரு தொழில் பேட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும். அங்கே ஒரு டவுன்ஷிப் ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், ராணிப்பேட்டையில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிறைய அக்கறை உண்டு என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தத் தொழில் பேட்டை அருகில் ஒரு டவுன்ஷிப் ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அந்த முயற்சி வெற்றிகரமாக முடியும். அது மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற ஒரு முயற்சியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

நான் முதலிலே சொன்னபடி இதை ரெவின்யூவிலிருந்து பிரித்து வட்ட அளவிலோ அல்லது கோட்ட அளவிலோ அல்லது மாவட்ட அளவிலோ தனியான அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிடவேண்டும். நாம் எதற்கெடுத்தாலும் போர்டு அமைத்து சீர்திருத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இது செம்மையாக நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். இதைப்பற்றி யோசனை செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி ஒரு வேளை ஏற்பட்ட பிறகு தவறு இருந்தால், அதைப் பின்னால் திருத்திக் கொள்ளலாம் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. ஆ. கருப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தை மனமார வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். இன்றைக்கு நமது கட்சி ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு ஊராட்சி மன்றங்கள் வளர்பிறை போல் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நாடு பூராவும் நன்றாக அறியும். எவ்வளவோ வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மேலும் இதை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு சில காரியங்களை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

ஊராட்சி ஒன்றியம் 20 ஊராட்சி மன்றங்களைக் கொண்டதும் இருக்கிறது, 58 மன்றங்களைக் கொண்டதும் இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரு ஓவர்சியர், ஒரு எஞ்சினியர் தான். இதனால் சில இடங்களில் வேலைப்பளு அதிகமாகி வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறாமல் தேங்கிவிடுகின்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தேவைக்கேற்ப என்ஜினியர்கள், ஓவர்சியர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் என்ன தான் செய்தாலும் கூட, தமிழக அரசு இந்த வளர்ச்சி மன்றங்களின் மூலமாக எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலும், நமக்கு இருக்கிற கெட்ட பெயர் எல்லாம் எதனால் ஏற்படுகிறது

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

[1974 ஏப்ரல் 3]

என்றால், ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற பொறுப்பு ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் கையிலே இருக்கிற காரணத்தினால் தான். காரியங்கள் எவ்வளவோ ஒழுங்காக நடந்தாலும் கூட, அதனால் நமக்கு கெட்ட பெயர் தான் வந்து சேருகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஏனென்றால், அமைச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், 18,000 ஆசிரியர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது 1970-ம் ஆண்டில் பாஸ் பண்ணியவர் வேலைக்குப் போகிறார். 1968-ம் ஆண்டில் பாஸ் செய்தவருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இதில் எங்கோ தவறு நடக்கிறது என்று மக்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆசிரியர்கள் நியமனத்தை பொறுத்தவரையில் ஒரு சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, ஆசிரியர்கள் நியமிக்கின்ற பொறுப்பை அவர்கள் கையில் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய சிறிய யோசனையை இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு குளங்களையெல்லாம் மராமத்து செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நல்ல முறையில் சீரும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டாலும், அந்தக் குளங்களிலிருந்து வருகிற மீன் பாசியின் ரூபாயை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. குளங்களின் சொந்தக்காரர்களுக்கு அந்தப் பணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுத்து ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு இந்த வருமானம் போய்ச் சேரும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களில் எங்கு பார்த்தாலும் 18 சதவிகிதம் அரிசனங்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவது என்பது ஒதுக்கப்படவில்லை என்று நான் மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு ஒன்றியத்தில் கூட தலைவராக வர முடியாத சூழ்நிலை தமிழகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 20 சதவிகிதம், 22 சதவிகிதம் அரிசனங்கள் இருந்தால், அதை அரிசனத் தொகுதி என்று தனித் தொகுதியாக அமைத்துக் கொடுத்தால் இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்யமுடியும் என்று என்னுடைய சிறிய கருத்தை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களில் தெரு விளக்குகள் 150 இருந்தால், 70 விளக்குகள் தான் எறிகின்றன. ஆனால் 150 தெரு விளக்குகளுக்கும் பஞ்சாயத்தினுடைய பணத்தை நாங்கள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும் மீட்டர் ஸிஸ்டத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால் எவ்வளவு விளக்குகள் எறிந்திருக்கின்றனவோ அந்த அளவுக்கு நாங்கள் பணம் கட்டுவதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. ஆகவே, இதை இவ்வாறு மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து வரி வசூல் கிராம முன்சீப்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது ஆனால் அவர்கள் லாண்ட் ரெவின்யூ வசூல் செய்கின்ற அளவுக்கு பஞ்சாயத்து வரிகளை வசூல் செய்வதில்லை. ஒரு ஆண்டுக்கு பஞ்சாயத்துக்கு வரவேண்டிய வருமானம் ரூ. 10,000 வரவில்லை என்றால் பஞ்சாயத்திற்கு ரூ. 20,000 நஷ்டம் வரும் என்பது யாரும் அறியாதது ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்து வரி வசூலுக்கு என்று தனியாக ஒரு பில் கலெக்டர் போட்டுவிட்டால் அதில் எந்தவிதமான நஷ்டமும் கிடையாது. மேலும் 10 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தது மாதிரியும் இருக்கும், பஞ்சாயத்தும் நல்ல முறையில் நடந்ததாக இருக்கும். இதைக் கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

ரோடு வசதிகளைப் பற்றி (மணி அடிக்கப்பட்டது)

THIRU B. VENKATASWAMY : Mr. Speaker, Sir, in support of the Cut Motion that I have given notice of on the Demand relating to Community Development Projects, I would like to offer a few remarks.

I am glad to note that in the note relating to Community Development and Panchayat Development it has been stated that the Government have decided to increase the number of posts of Gramasevaks, Grade I, in a Block from 3 to 5 in order to improve promotional opportunities, and also some concessions have been granted to Pachayat Union staff.

Regarding setting up of District Development Corporation, I am happy to note that a District Development Corporation is to be set up in Dharmapuri district in order to give more facilities as in other districts.

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 ஏப்ரல் 3]

Coming to the Community Development Programme, I would like to say that it is really a Department which attends to the needs of the rural areas. So, it should be given more amount. I am sure the Hon. Minister for Local Administration who was also a Chairman of the Panchayat Union will understand the difficulties of the Panchayat Union.

This Community Development is not only giving economic prosperity to the villagers but also implementing various social services. They are directly connected with so many social works like Education, Health, Roads, etc.

I have already given a Cut Motion to discuss the need to separate the Community Development Department from the Revenue Department in the division level. It should be essentially done because the people working in the Revenue Department are different from the people working in the Community Development Department. They are quite different.

In the Community Development Programme, it is the duty of the Gramasevak to contact each and every individual in that place. The Panchayats should be given more facilities.

The Hon. Minister was telling about 'Ramarajya'. Without improving the Panchayats and affording necessary facilities, it may not be possible to achieve Ramarajya in villages. We cannot achieve this by mere rules and regulations. At the beginning, steps should be taken to shape the society.

To have straight elections to Panchayats, I can say it is a welcome suggestion. I understand the Government is hesitating to accept that recommendation. I request the Hon. Minister to consider this suggestion because it will avoid all mal-practices and bad practices.

Being a Chairman of the Panchayat, I know the difficulties. If it is a straight election, the Chairman can do justice to all the people. As it is, the Chairman is not able to do full justice to the people. The Chairman is not able to do much for the people.

If there is a powerful man in the Panchayat, he can bring a No-Confidence Motion against the Chairman. But by straight election, this cannot be done. The people have to decide. It will also enable the Chairman to do justice to the people.

1974 ஏப்ரல் 3] [Thiru B. Venkataswamy]

With regard to water-supply, link roads and schools, I would like to say that the amount allotted is not sufficient. What I feel is that more amount should be provided for the provision of more schools in villages. According to the statistics furnished, 7,377 elementary schools and 1,112 Higher elementary schools have to be provided with pucca buildings. Actually in Tamil Nadu, the Government were able to provide only for about 800 schools during the year. I do not know how they are going to construct buildings for the remaining schools.

I hope it will take another 25 years to complete the construction of buildings.

Similarly, under primary education also, there are so many schools. In Schools and Colleges, there are so many disorders and indiscipline. Because, there is something wrong in the basic education. Elementary education was once very good and the atmosphere was also very good. But it has now changed.

I hope the hon. Minister will give more importance for the construction of buildings for elementary schools.

For Minor irrigation and desilting of tanks, a very meagre amount has been allotted. In our area, especially in Dharmapuri district, the lands are of slopy nature. The tanks get accumulated with silt and people are finding it very difficult. The desilting of tanks should be taken immediately. I request the Hon. Minister to extend the SMIP Scheme to Vemanamangalam and Hosur blocks.

I understand that there is a proposal to discontinue the crash programme. It is a disheartening news to people of Tamil Nadu. This scheme was drawn up by the Central Government under 'Garibi Hatao' 'Garibi' means poor and the poor worker is a manual labourer.

If the manual labourers are deprived of this opportunity, how can they eradicate poverty? I request the Hon. Minister to reconsider this.

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 ஏப்ரல் 3]

Under the Crash Programme during 1972-73 an amount of Rs. 300.19 lakhs has been spent and a total of 77.59 lakhs of man-days of employment has been generated, and a length of about 4,000 k.m.s. of roads have been formed.

So it is really a very remarkable achievement. But such an achievement has not been appreciated by the Government of India and they have ignored it. On the other hand, I am very happy that the Government of Tamil Nadu have provided for a token grant of Rs. 25 lakhs for it. But this is a meagre amount and they should increase it.

As regards Roads, I have given notice of a cut motion to discuss the need to sanction the road maintenance grant on the mileage basis to the Panchayat Unions in the State. This is very urgent and I request the Hon. Minister for Local Administration to sanction it.

There is a Panchayat Union called Thalli Panchayat Union which is having 52 panchayats under its jurisdiction. Its area is more than 800 sq. miles. There is a proposal to bifurcate it and constitute a separate Anjati Hill Block. I request the Hon. Minister to see that Anjati Hill Block is created as a separate Block.

As regards winter allowance, it is given to the Government servants and not to the teachers of the Panchayat Unions. The teachers of the Panchayat Unions have been neglected and I request the Hon. Minister to see that the winter allowance is also given to the teachers of the Panchayat Unions, as is given to the Government servants.

Coming to another matter.....

(Mr. Speaker sounded the gong and called the next member.)

திரு. சீ. க. வடிவேலு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒருசிலவற்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. சி. க. வடிவேலு]

பொதுவாக தமிழ்நாட்டிலே ஊராட்சித் தலைவர்களை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை சென்ற தேர்தலிலிருந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருப்பது இந்த அரசு. அதற்காக இந்த மன்றத்தின் மூலம் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு வருகின்ற தேர்தல்களில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் மக்களே தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற ஊராட்சித் தலைவர்களால் ஒன்றியத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் போது, அங்கே கட்சிக் கண்ணோட்டம் வந்துவிடுகிறது. எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சி என்று வந்துவிடும். அதனால் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாது. ஆகவே, ஒன்றியத் தலைவர்களையும் மக்களே நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

அதோடு இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றியத் தலைவர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நீக்கி விடுவதற்கான அதிகாரம் இப்போது இருக்கிறது. ஒன்றிய விதிமுறைகள் அப்படி இருக்கின்றன. அது கூடாது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். காரணம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவரை ஒரு அதிகாரி நீக்கி விடுவது என்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. எனவே, இந்த முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். ஊராட்சி மன்ற வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஒன்றியப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கின்ற பள்ளிகளில் தரமான முறையிலே கல்வி கற்றுக்கொடுக்க வகை இருக்க வேண்டும்.

ஒன்றியப் பள்ளிகளில் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கவாறு ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட கல்வி அதிகாரியிடம் சொன்னால் அவர்கள் முடியாது, வேண்டுமானால் அரசாங்கத்திடம் கேளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் தனியார் பள்ளிகளுக்கு அவர்கள் கேட்கின்ற அளவுக்கு ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்கிறார்கள். விகிதாச்சார அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கும் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. சீ. க. வடிவேலு]

[1974 ஏப்ரல் 3]

இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 18 ஆயிரம் பேர் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றுவிட்டு, வேலை இல்லாமல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. இப்போது 40 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று வைத்திருக்கிறோம். இதை 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று வைத்தால் கல்வியின் தரம் உயருவதோடு பல நூற்றுக் கணக்கான ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படும்.

வட மாநிலங்களிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை பத்திரிகைகள் மூலமாக அறிகிறோம். பொதுவாக, நாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கென்றே இருக்கிறோம். அந்த வகையிலே ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் நடைபெறுகிறது.

கூட்டுறவுத் துறையில் சங்கங்கள் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களில் தேர்தல் நடைபெறுவது ஜனநாயகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செயல் என்பது என்ஸ்டைய கருத்து. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒன்றியங்களுடன் இணைக்கப்படுகின்ற நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றுகின்ற பொறியாளர்கள் நெடுஞ்சாலைத்துறை எஞ்சினியரின் கன்ட்ரோலில் இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 3,000 ரூபாய் வரையிலுள்ள பணிகளைத்தான் ஒன்றிய பொறியாளர்கள் செய்ய முடியும். அது வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு சில இடையூறுகளை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே, 30,000 ரூபாய் வரையிலுள்ள பணிகளை ஒன்றியப் பொறியாளர்களே செய்யலாம் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

நான் ஒன்றியத் தலைவராக இருப்பதால் ஒன்றியங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றியத் தலைவருக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு கவுன்சிலருக்கு 2 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது மிகவும் கேவலமான ஒரு நிலையாகும். அமைச்சரவர்களும் ஒன்றியத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் இதுபற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, இந்தப் படியை மாற்றியமைத்தா. கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. சி. க. வடிவேலு]

அடுத்தபடியாக, ரூரல் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமின்கீழ் ரோடு போடும் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின்படி என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு ரோடு கூட இதுவரையில் போடவில்லை. மாங்குளம் ஊராட்சியில் ஒரு ரோடு போடும் திட்டம் அனுப்பப்பட்டு 4 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் வேலை நடைபெறவில்லை. அதேபோல் சீனிவாச ஊரில் 5 லட்சம் ரூபாய்க்கான மதிப்பீட்டில் ஒரு திட்டம் தயாரித்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தானிப்பாடிபேட்டை மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அப்பேர்ப்பட்ட ஊராட்சிகளுக்கு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அந்த ஊராட்சிகளுக்கு போதுமான நிதி வசதி கிடையாது.

அங்கே ஆசிரியர்களுக்குக்கூட சம்பளம் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு நிதிவசதி மோசமாக இருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட ஊராட்சிகளுக்கு அதிக நிதி உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பொ. பத்மநாபன் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நெல்லை நகராட்சியில் குழந்தைகள் வளர்ப்புப்பள்ளி ஒன்று அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏழை எளியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளை தனியார் நடத்துகின்ற நர்சரி பள்ளிகளில் சேர்த்து படிக்கவைக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அங்கே 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் மாதக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஏழை எளிய குழந்தைகளை சேர்ப்பதற்கு வசதியாக நெல்லை நகராட்சியில் குழந்தைகள் வளர்ப்பு பள்ளி அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெல்லை நகராட்சியில் கண்டியப்பேரி பெண்கள்-குழந்தைகள் மருத்துவ மனை ஒன்று இருக்கிறது. தினமும் 600, 700 நோயாளிகள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மருந்து சப்ளை செய்வதற்கு நகராட்சியில் பண வசதி இல்லை. அதனால் போதுமான மருந்து வழங்க முடியவில்லை.

[திரு. பொ. பத்மநாபன்] [1974 ஏப்ரல் 3]

தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் மருத்துவ மனை தரத்திற்கு, அந்த மருத்துவ மனையை அரசாங்கமே எடுத்து, உயர்த்தி போதுமான அளவுக்கு மருந்து வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையில் பெரிய மருத்துவ மனை ஒன்று இருக்கிறது. அங்கிருந்து சுமார் 7 மைல் தூரத்தில் அது இருக்கிறது. ஆகவே, நெல்லை நகரிலேயே அந்த மருத்துவ மனையை அரசு ஏற்று, தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் மருத்துவ மனை அளவுக்கு விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீண்டகாலமாக நெல்லை நகர மக்களுக்கு ஒரு பாலம் கட்டப் படாமல் போக்குவரத்துக்கு சிரமமாக இருந்தது. அந்த சிரமத்தைப் போக்குகின்ற வகையில் திருவள்ளூர் ஈரடுக்கு மேம்பாலத்தை அமைத்துத் தந்ததற்காக நெல்லை மக்களின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகராட்சிகளுக்கு சாலை பராமரிப்பு மானியமாக 1.13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தச் சாலை பராமரிப்பு பணிகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை நகராட்சிக் கட்டடத்திற்குப் பின்னால் உள்ள நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து, அரசு அலுவலகக் கட்டடங்களைக் கட்டவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே நகராட்சியில் தீர்மானம் போட்டு, அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும் பரப்போசல் ரொம்ப நாட்களாக இருந்துவருகிறது. உடனடியாக ஆர்ஜிதம் செய்து பல கட்டடங்களைக் கட்ட வேண்டும். பல கட்டடங்களைக் கட்டி, பல்வேறு இடங்களிலே இருக்கின்ற அரசு அலுவலகங்களை தாலுகா ஆபீஸ், கல்வி அதிகாரியின் அலுவலகம் போன்றவைகளை அங்கே கொண்டுவந்தால், பணிபுரிகின்ற அலுவலர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, மேலப் பாளையம்பேட்டை போன்ற இடங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு மாநகராட்சி அமைப்பது சிறப்பாக இருக்கும். வருங்காலத்தில் இது மிக முக்கியமான ஒரு திட்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு இப்போதே

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. பொ. பத்மநாபன்]

முயற்சி செய்து, ஒரு நீண்டகால திட்டமாக அதை ஆராய்ந்து, பரிசீலனை செய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

நெல்லையைச் சுற்றிப் பல குளங்கள் இருக்கின்றன. அத்தனை குளங்களும் பராமரிப்பு இல்லாமல், பாழாகியிருக்கின்றன. பலர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லாம் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் குழுக் கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட அவை பற்றி எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. உடனடியாக அந்த ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தக் குளங்களைப் பராமரித்து, நீர் தேங்கச் செய்தால் நகரத்திற்கே நன்றாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாத்துக்குடியில் துறைமுகம் இருப்பதால், ஸ்பிக் தொழிற்சாலை வந்திருப்பதால் அங்கே ஒரு விமான தளம் அமைப்பது நலமாக இருக்கும். தெய்வச்செயல்புரம் அல்லது வாகைக்குளத்தில் ஒரு விமான தளத்தை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத்துறை மானியத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த பல ஆண்டுகளாக—ஊராட்சித் தலைவராகவும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவும் பணியாற்றி, நல்ல அனுபவத்தினைப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால், இந்தத் துறையை நல்ல திறம்பட நடத்திச் செல்வதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த சமுதாய நலத்துறை மானியத்தை அவர் கொண்டு வந்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்களின் வளர்ச்சியையும், முன்னேற்றத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குவது சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள். இன்றையதினம் செங்கை மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களில் குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு மழைப் பற்றாக்குறை காரணமாக—அந்த மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களில் கிணற்றில் தண்ணீர் வற்றியிருக்கிறது. அந்தக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1974 ஏப்ரல் 3]

அதுமட்டுமல்ல—நேற்றையதினம் இதே காரணத்திற்காக மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சேலம் மாவட்டத்திற்கு 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாக அறிவித்தார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

செங்கை மாவட்டத்திற்கும் அதுபோல நிதி ஒதுக்கித் தந்து, இந்த ஆண்டு இந்த மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற தண்ணீர் பஞ்சத்தை நீக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நாடு முழுவதிலும் குழாய் மூலம் குடி தண்ணீர் சப்ளை செய்கிற திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியாகவேண்டும். எப்படி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட ஒரு தீவிர திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினோமோ, அதுபோலவே குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் ஒரு தீவிர திட்டத்தை ஏற்படுத்தி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குழாய் மூலம் குடிதண்ணீர் வழங்குகிற ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஒரு தீவிர திட்டத்தைத் தயாரித்து, நிதி ஒதுக்கி—மத்திய அரசிடம் இருந்தும் நிதி உதவி பெற தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று குடிநீர் வாரியத் தலைவர் அவர்களிடமும் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, க்ராஷ் ப்ரொகிராம்—என்பதாக வேலைவாய்ப்பளிக்கும் திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுத்துவந்த உதவி நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் திட்டம் நிறுத்தப்படுமானால் பல வேலைகள் பாதிக்கப்படும். இதுவரை செலவு செய்த பணமும் வீணாகப்போகும். ஆகவே மத்திய அரசு அதற்குத் தொடர்ந்து நிதி உதவி அளிக்க, நமது சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரூரல் ரோட்கள் திட்டம்—இதற்காக 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த எந்த ரோடுகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்கிற பட்டியல் முடிவாகவில்லை என்று தெரிகிறது. மிக விரைவில் அந்த முடிவினைச் செய்துவிட வேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

இன்றைக்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள்—தீர்மானம் போடுவதோடு நிற்கிறது. அதனுடைய தீர்மானங்கள் எதுவும் நடைமுறைக்கு வருவதில்லை. அதுபோல இல்லாமல் அதன் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கும் சில அதிகாரங்களை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ் போகிற ரோடுகளை எல்லாம் ஹைவேசே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் அங்குப் போகிற பஸ்கள் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, பஸ் போகிற ரோடுகளை ஹைவேஸ் இலாக்காவிலேயே எடுத்துக்கொள்ள தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

நகர பஞ்சாயத்துக்களின் நிதிநிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. ஏ.ஆர்.சி. சிபார்சு செய்தபடி house tax -க்கு மாட்சிங் கிராண்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நலத்துறைப் பணியாளர்களையும், ரெவின்யூத் துறைப் பணியாளர்களையும் இணைத்துவிடவேண்டுமென்று ஏ.ஆர்.சி. சிபார்சு செய்திருப்பதாகவும், அதை திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் எதிர்த்திருப்பதாகவும் அறிகிறேன்.

ரெவின்யூ துறையும், நலத் துறையும் சேர்ந்திருந்தால் எந்தவிதமான நல்ல காரியங்களையும் கிராமங்களுக்குச் செய்ய முடியாது. நலத் துறை என்பது வளர்ச்சித் துறையாகும். ஆகவே, ரெவின்யூவில் இருந்து நலத் துறையைத் தனியாகப் பிரித்து இது வேறு, அது வேறாகச் செயல்படும்படியாக ஏற்பாட்டைச் செய்தால்தான் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தைக் கோரியிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையில் உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகத்தைப்பற்றி அறிந்தவர்கள். அதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

நான் உத்திரமேரூர் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் மட்டுமல்ல காஞ்சிபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் என்கிற முறையில்—அந்த ஊர் பற்றி குட ஒலையில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல—தமிழகத்தில் 374 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன என்றால்—அவை எல்லாவற்றையும்விட மிகப் பெரிய ஒன்றியமாகவும் இது இருக்கிறது

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1974 ஏப்ரல் 3]

என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 76 ஊராட்சி களைக்கொண்ட ஒன்றியமாக இது இருக்கிறது. இதை உடனடியாக இரண்டாகப் பிரித்தால்தான் வாழ முடியும். நல்ல பல பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல—இன்றைக்கு ரெவின்யூ—உள்ளாட்சித் துறை ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாக இணைந்திருப்பதை இரண்டாக வெட்ட வேண்டும். இல்லையென்றால் இதைவிட அடிமை ஆட்சிக்குட்பட்ட நிலை உலகத்தில் எதுவும் இருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இந்த உள்ளாட்சித் துறை அதிகாரிகளை மிகக் கேவலமாக மதிக்கிறார்கள் என்பதற்கு இரண்டு மூன்று எடுத்துக் காட்டுகளையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டால் அதை ஆர்.டி.ஓ. பாஸ் செய்யவேண்டும், பின்னர் கலெக்டருக்குப் போய் பிறகு இந்தத் துறைக்குப் போகிறது. இங்கேயே எங்காவது கட்டிப்போட்டு வைத்துவிடுகிறார்கள். உள்ளாட்சித்துறை எதற்காக வருவாய்த்துறையோடு இணைந்திருக்க வேண்டும்?

ஊராட்சி மன்றத்தினிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற புறம் போக்கு நிலங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்—இந்த ஊராட்சி எந்தவிதமான தீர்மானமும் போடாதிருக்கிறபொழுதே எடுத்து பட்டா செய்து கொடுத்துவிடுகிறார். தீர்மானம்போட்டு அனுப்புகிற இடத்தில் பட்டா கொடுக்க முடியாது என்கிறார்.

ஊராட்சி அனுமதி கொடுத்து வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற இடங்களில் ரெவின்யூ துறையினர் வந்து அந்த வீடுகளை இடித்துத் தள்ளி அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். இன்ன இடத்தில் ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறது, அதை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று ஊராட்சி சொல்கிற இடங்களில் அதுபோல ஆக்கிரமிப்பை வெளியேற்ற முன் வருவதில்லை. இந்த அளவுக்கு மிகக் கேவலமாக உள்ளாட்சித் துறையினர்கள் நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இதைத்தான் உள்ளாட்சி, மக்களாட்சி, ஜனநாயகம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை வைத்துக்கொண்டு கிராம ராஜ்யம் வரும்—இன்னும் ராமராஜ்யம் வரும் என்றெல்லாம் பேசுவது வேடிக்கையான கதை. உடனேயே உள்ளாட்சித் துறை வேறு—வருவாய்த் துறை வேறு என இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். தனியாக உள்ளாட்சித் துறை இருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

ஆசிரியர்களை மாற்றுவதற்குக் கூட இவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. காலை 9-30 மணிக்கு வந்தால் ஆசிரியர் வந்து தாம் மாற்றப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார். ஆணையரைப் போய்ப் பார்த்தால் அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. சம்பளம் இவர்கள் கொடுப்பது—ஆனால் இவர்களை இங்கே வேலை செய், அங்கே வேலை செய் என்று சொல்கிற அதிகாரம் இவர்களுக்குக் கிடையாது. இப்படி உள்ள ஒரு திட்டத்தில் உள்ளாட்சித்துறை எந்த அளவுக்குச் செயல்பட முடியும்?

கருத்தடைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், எல்லா இலாக்கா வினர்களுக்கும் தான் பொறுப்பு—ரெவின்யூத்துறையைச் சேர்ந்த எந்த ஊழியராவது எங்காவது ஒருவருக்கு கருத்தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? இந்த உள்ளாட்சித் துறை அதிகாரிகளைத்தான் அவர்கள் மிரட்டுகிறார்கள். கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள்.

பல கிராமங்கள் இன்றையதினம் குடிதண்ணீர் கூட இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கார்ப்பரேஷனுக்கு வந்து, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வந்து, மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வந்து—கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வர ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகிவிடும் போலிருக்கிறது.

நாட்டுப்புறங்களில் எல்லாம் ஆறு ஓடுகிறது. அங்கேயிருந்து தண்ணீர் எடுத்து, 30 மைல், 20 மைல், 15 மைல் தள்ளி இருக்கிற டவுனுக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது. அவனும் மனிதன்தான். எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னராயிற்றே. இங்கேயிருக்கிற தண்ணீர் அங்கே போகிறதென்றால், ஏன் என்று அவன் கேட்கிறான்.

வில்லிவாக்கத்திலிருந்து வண்டலுருக்கு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இது மிகக் கொடுமை. எங்களையும் கொஞ்சம் கவனித்து அமைச்சர் அவர்கள் குடிநீராவதுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு (மணி அடிக்கப்பட்டது) அதற்குள்ளே இப்படி அடித்து விட்டால் எப்படி? நான் ஏன், இப்படி பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், மனசாட்சி எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கிறது.

வி.எம். ரெவின்யூவிலே கையாடல் செய்கிறான். அவன் சஸ்பென்ட் செய்யப்படுகிறான், உடனே தாசில்தாரை, கலெக்டரைப் பார்த்து, பணத்தைக் கட்டினால், விட்டுவிடுகிறார்கள். இதுதானே நடக்கிறது.

ஆனால், கிராம சேவக் தவறு பண்ணினால் உடனே போலீஸ். என்ன பாரபட்சம்? அதிலே சக்களத்தி மனப்பான்மை. மாற்றாததாய் எண்ணம் அங்கே வளர்ந்திருக்கிறது.

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1974 ஏப்ரல் 3]

அகவேதான் உள்ளாட்சித் துறை தனியாக இருக்க வேண்டும். ரெவின்யூ, டிபார்ட்மெண்ட்டமிருந்து, உள்ளாட்சித் துறையைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும், தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும், தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Mr. Speaker, Sir, in support of the cut motion given by me, I wish to say a few words about community development.

The Demand had been moved by the Hon. Minister and I appreciate and admire his enthusiasm for the department. I wish to offer a few suggestions to make the department work more efficiently.

There is no time and therefore I am only touching on important points.

The present indirect method of electing the Chairman of Panchayat Union Council should be done away with, once and for all, in the matter of democratic set-up of administration. The young aspirant must be helped to grow and not be allowed to be stunted in his growth.

Government should be bold enough to bring in this measure. Heavens will not fall down if this is brought into being. Let Government bring in necessary changes in the method of election of Chairmen of Panchayat Union Council.

Coming to Education, the sooner the subject of education is taken away from Panchayats, the better. For inspection etc., there are no sufficient staff. Parallel Government is being run there. The Block authorities do not have control over teachers. Every time there is quarrel between them just like husband and wife, all the time the children being allowed to suffer. So, I say, let the Education Department take away this subject of education from Panchayats.

The RMT scheme has not been introduced in Karumangalam in Hosur block. I hope it would be introduced.

Winter allowance has been sanctioned for Hosur and Denkanikota because they are hilly tracts. But that has not been extended to teachers there. That should be done quickly.

1974 ஏப்ரல் 3] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

What is the position of MLA in the Block set-up? He is not consulted at all. No scheme comes to his knowledge. He is treated as an untouchable by this department. He is not consulted in the matter of appointment or transfer of the teachers.

Even when Ministers come, invitations are not sent to the MLA.

MLA should be given more facilities and he should be associated in the work of the block.

For instance there are 3 blocks in my constituency. I am a silent spectator and nobody consults me in the work of blocks.

The school buildings should be properly constructed.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாய்ன்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் வேண்டாம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சேர்மனுக்குப் பதில் எம்.எல்.ஏ.வை போட்டுவிடலாமா?

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hosur and Denkanikota are bilingual areas. Now nursery classes have been introduced. But no Telugu teacher has been posted. It is necessary that the recommendation of the Linguistic Minority Commission is implemented. That has declared Hosur and Denkanikota as Telugu area. But only a Tamil teacher has been posted. He does not understand the pupils nor the pupils understand him. So, I request that a Telugu teacher be posted. That should be done in bilingual areas like Tiruvellore and Tiruttani also.

With these words I close my speech.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மிகு எங்கள் கட்சியினர் கொடுத்த வெட்டுக் கீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

கிராம முன்னேற்றத்திற்கு பஞ்சாயத்து அட்சி முறையை லட்சியமாகக் கொண்டு அதன் அடிப்படையில், அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்தில் இந்த லட்சியம் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1974 ஏப்ரல் 3]

கிராம மக்களுக்கு ரோடு வசதி, கல்வி வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, கூட்டுறவு வசதி, மின்சார வசதி இவைகள் வேண்டும் என்று இவைகளுக்கெல்லாம், கிராம ஆட்சியின்மூலம் இவற்றை நிறைவேற்ற திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். ஆனால், இது சரியாக நிர்வகிக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், மந்தமான முறையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

இந்த நிர்வாகம், நிலம் படைத்தவர்களுடைய நிர்வாகமாக இருக்கிற நிலை மாறவேண்டியது அவசியமாகும். இந்த கிராம நிர்வாகத்தில் சில மாறுதல்கள் அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறை, வருவாய்த் துறையிலிருந்து பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று இங்கு பேசியவர்கள் கூறினார்கள். இதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

ஊராட்சிகள் பல, பொருளாதார நிலையில் மோசமாக இருக்கின்றன. ஆதலால், சில சிறிய பஞ்சாயத்துக்களைச் சேர்த்து, வயபிள் யூனிட்டாகச் செயல்பட வழி வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், பல்ப் மாற்றுகின்ற அதிகாரத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வளர்ச்சிப் பணிகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையிருக்கிறது. ஆதலால், அவைகளுக்கு அதிகமானியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சார்ஜ் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சார்ஜில் ஒரு பங்கை, அரசு மானியமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சிகளுக்கு மாச்சிங் கிரான்ட் கொடுப்பதைப் போல், டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. என். டென்னிஸ்]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரம் போதுமானதாக இல்லை. சிறிய காரியங்களுக்கும் இன்று, ஆர்.டி.ஓ., கலெக்டர், அரசு முதலியவர்களை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால், ஒரு காரியம் நடைபெற அதிகக் காலதாமதமாகிறது. அந்த நிலை மாற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு மாத்திரம் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப்பை உபயோகிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில அளவிலிருக்கிற பஞ்சாயத்து டெவலப்மென்ட் கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி மீட்டிங் ஆண்டுதோறும் நடக்க அரசு வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி மீட்டிங்கில் எடுத்திருக்கின்ற, நிறைவேற்றியிருக்கின்ற தீர்மானங்களை நிறைவேற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டங்களுக்கு, அங்கத்தினர்கள், பிரசி டெண்டுகள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு 1962-ல் கொடுத்த ரூ. 2 தான் படியாக இருக்கிறது. அதை ரூ. 10 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் பில்லிங்ஸ் ஹைவேஸ் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் பில்லிங்கை பழுது பார்க்கக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமை மாறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் ஆன கிராம சேவக்குகளுக்கு, செகண்ட் கிரேடிலிருந்து பர்ஸ்ட் கிரேடுக்கு புரமோஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமான கோரிக்கையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். சாலை மானியம் என்ற பெயரில், 1967-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி இருந்த சாலை நீளத்தின் அடிப்படையில், கொடுக்கிறார்கள். அத்தோடு, 1961 ஜனத் தொகையின் அடிப்படையிலே இந்த உள்ளூர் சாலை மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றிருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடின் நீளத்தின் அடிப்படையிலும், இன்றிருக்கிற ஜனத்தொகையின் அடிப்படையிலும் உள்ளூர் சாலை மானியம் வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 3]

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இந்த உள்ளாட்சித் துறையில் ஆரம்பத்தில் இது எப்படி வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று தலைவர்கள் கருதினார்களோ அந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். வளர்ச்சியடையவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்களே தவிர ஏன் வளர்ச்சி அடையவில்லை என்பதைப்பற்றி கருத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை.

இதை நாம் மிகவும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். இந்த ஊராட்சித் துறையின் சமுதாய வளர்ச்சி திட்டம் தான் இந்த நாட்டிலே பெரும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தமுடியும் என்பதிலே இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் எதிர்பார்த்த வளர்ச்சியில்லை என்றால் அடிப்படையிலே ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து அந்தக் கோளாறுகளை நிவர்த்தி செய்யாமல் வெறும் உத்தியோகஸ்தர்களை மாற்றுவது போன்ற காரியங்களைச் செய்தால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு நன்மை கிட்டாது.

ஆகவே இதற்கு என்ன நோய் என்பதை கண்டு பிடிக்கவேண்டும். நான் சென்ற ஆண்டு இந்த மானியத்தின் மீது பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டேன். பஞ்சாயத்துக்கும், மக்களுக்கும், தொடர்பில்லாமல் போய் விடுகிறது. மக்கள் ஒட்டு போட்டதற்குப் பிறகு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கும் உரிமை மக்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் வேண்டுமானால் 5ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மீண்டும் ஒட்டுக் கேட்க வரும்போது அவர்களைக் கேட்கும் உரிமைதான் இருக்கிறது. இடையிலே கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு சட்ட பூர்வமான உரிமை இல்லை.

அது மட்டுமல்லாமல் நாம் போடுகிற இடமெல்லாம் அதிகாரிகள் மட்டத்திலே போடப்பட்டு அங்கே மக்கள் மீது திணிக்கப்படுகிறதே தவிர, மக்கள் அதைப்பற்றி கருத்து கூற முடிவதில்லை, அந்தத் திட்டங்கள் தங்களுக்காக போடப்பட்டது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. இதுதான் முழுக் காரணம் என்று என்னால் கூறமுடியாவிட்டாலும், இந்த நோக்கத்தோடு ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் பலன் கிட்டுமா என்று பார்க்கவேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கம்.

ஆகவே பஞ்சாயத்து திட்டங்கள் போடுகிறபோது மக்களுடைய ஆதரவை அதற்குப் பெறவேண்டும். யார் யார் ஒட்டுப் போடுகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் பொதுக் கவுன்சிலின் உறுப்பினர்களாக

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து ஒரு நிர்வாக சபையாக இருந்து போடப்படுகிற திட்டங்களுக்கு மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும்.

அவர்கள் ஒட்டுப் போட்டுத்தான் பட்ஜெட் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இன்று பஞ்சாயத்திலே பணம் ஒழுங்காக செலவழிக்கப் பட்டதா என்று கேட்க மக்களுக்கும் உரிமை கிடையாது. அந்த உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்கினால் இதில் ஓரளவு பலன்—நூற்றுக்கு நூறு பலன் கிட்டாவிட்பாலும்—ஓரளவு பலன் கிட்டு என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆகவே பஞ்சாயத்து, ஊராட்சி சட்டத்தை இதற்கேற்றவாறு திருத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் நான் ரொம்ப காலமாக சொல்லிக் கொண்டு வருவது ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு டெவலப்மெண்ட் பிளான், அதாவது விவசாயத்திற்கு என்ன செய்யவேண்டும், ரோடு வசதிக்கு என்ன செய்யவேண்டும், நீர்ப்பாசனத்திற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு 3 அல்லது 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கூடி அரசாங்கம் எவ்வளவு மானியம் தருகிறது என்று மட்டும் பார்க்காமல் ஆங்காங்கே அவர்களாகவே நிதிவசதி ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தரவேண்டும்.

இன்று பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது என்று சொன்னால் அரசாங்கத்தின் மானியம் இதிலே எவ்வளவு என்று பார்க்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது, அதற்கு மனுப் போடுகிற நிலையில் தான் இருக்கிறது. மனுப் போட்டு அது டி.ஆர்.ஓ.விற்கு வருவதற்குள் காலம் முடிந்துவிடுகிறது.

இது மாதிரி சுயாட்சி, சுயாட்சி, பஞ்சாயத்துகள் சுயேச்சையாக இயங்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு நம்முடைய கையிலேயே மூக்கணங் கயிறைப் பிடித்திருப்பதைப் போல எல்லா அதிகாரத்தையும் வைத்திருப்பது சரியல்ல. பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரத்தையும் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து பஞ்சாயத்துகளுக்கு நிதி வசதி போதவில்லை. இதில் அடமினிஸ்ட்ரேடிப் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் கூட சரியான கருத்தைச் சொல்லவில்லை.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 ஏப்ரல் 3]

பஞ்சாயத்துகளுக்கு வசூல் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது எவ்வளவு வசூலானாலும் அது போதவில்லை. பஞ்சாயத்துகளிலே கூட போடுவதற்குக்கூட அதிகமான பணம் ஆகிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்தின் நிதி நிலையை அதிகமாக்குவதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசனை செய்யவேண்டும்.

இந்த சர்க்கார் வந்தவுடனே அடிப்படை நில வரியை எடுத்து விட்டார்கள். அது பூராவும் பஞ்சாயத்திற்கு இருந்தால் அவர்களுக்கு 3,000, 4,000 ரூபாய் அதிகம் கிடைக்கும். 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரி 12½ ரூபாய் வருகிறது. இதைக் கூட்டினால் அவர்கள் என்ன கீழேயா விழுந்துவிடப் போகிறார்கள்?

ஆக இது ஏதோ ஒரு கொள்கை, மக்களுக்கு நல்லது செய்தோம் என்று பிரசாரம் செய்வதற்காகத்தான் செய்தார்கள். இதற்கு நாங்களும் ஆமாம் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதுதான் நிலைமை. தற்போது சிறிய சிறிய பஞ்சாயத்துகளாக இருக்கின்றன இவைகளை வயபிள் யூனிட்களாக அமைப்பது நல்லது.

இப்படி கூட்டுறவு, பஞ்சாயத்து, ரெவின்யூ எல்லாமே மொத்தமாக ஒரு யூனிட்டாக வைத்து அதற்குள்ளே எல்லோருமே சேர்ந்து ஒரு கோஅர்ட்டினைஷனாக இயங்கினால் வளர்ச்சிக்கு அது நல்ல பணியாக இருக்கும்.

ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது 1,500 மக்களைக் கொண்ட கிராமங்களுக்கு லிங்க் ரோடு போடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இது மாநிலம் பூராவும் செய்வது என்றால் 60 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. இப்போது வருஷத்திற்கு 3 அல்லது 4 கோடி ரூபாய் அளவில்தான் பணிகள் நடக்கின்றன. இப்படியிருந்தால் இன்னும் 15 ஆண்டுகளுக்கு இந்தப் பணியைச் செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆகவே இந்த அளவுத் தொகையை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக்கினால் இன்னும் குறுகிய காலத்தில் இந்த வளர்ச்சிப் பணிகள் முடிவு பெறும். இதை அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகத்தில் கல்வி, மருத்துவம் போன்றவையெல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளை ஒன்றியங்களின் நிர்வாகத்திலிருந்து எடுத்துவிட்டால் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. இதை மற்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கிறேன். முழுமையாக வளர்ச்சி திட்ட வேலைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்லது செய்யமுடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்துகள் தனியாக இருக்கவேண்டுமே தவிர ரெவின்யூவிலே இருக்கக்கூடாது. அவைகளை ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆளாமல் அவைகளுக்கு பஞ்சாயத்து ஆஃபிசரையே போட்டு அதைச் செய்யவேண்டும். அதை ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதை அதிகாரிகளும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் எப்போதும் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 1.00)

அடுத்து, கிராம சேவக்குகள் பதவிக்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வே இல்லாமல் இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு ரெவின்யூ இலாகாவிலே புகுந்திருந்தால் ஆர்.டி.ஓ. வாக வருகிறார்கள். ஆனால் கிராஜுவேட்டாக இருந்தும் வேலையில்லை என்ற காரணத்தால் கிராம சேவக்காக வந்தார்கள். அவர்களுக்கு வேறு வழியே இல்லை என்றால் எப்படி உற்சாகம் இருக்கும்? சம்பள வாய்ப்புக்கூட குறைச்சலாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு வருஷம் டிரெயினிங் போனவர்களுக்குக்கூட அதிகச் சம்பளம், ஆனால் இரண்டு வருஷம் டிரெயினிங் போன கிராம சேவக்குகளுக்குக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் உற்சாகமாகப் பணியாற்றுகின்ற அளவிலே புரமோஷன் வசதிகளையும், மற்ற வாய்ப்புகளையும் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தலில் சீக்கிரமாக முடிவெடுத்து விட்டார்கள். பல விஷயங்களில் முடிவெடுக்கவில்லை, “அண்டர் கன்சிடரேஷன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேரடியாகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அதுதான் முன்னேற்ற முழக்கூட. ஏனென்றால் எங்கள் கட்சி வந்துவிடும், உங்கள் கட்சி தோற்றுவிடும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த ஆளைத் தூக்கிக் கொண்டு போகின்ற வேலை, மனிதனை மனிதன் தூக்கிகொண்டு போவது கேவலமானது. நேரடியாகத் தேர்தல் வைத்துவிட்டால் யார் வேண்டுமானாலும், எந்தக் கட்சி வேண்டுமானாலும் வரட்டும். எனவே, இந்த ஆள் தூக்கும் சமாச்சாரத்திற்கு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 ஏப்ரல் 3]

அடுத்தபடியாக, நகராட்சி, மாநகராட்சித் தேர்தல்களுக்கான தேதி அறிவிக்கப்பட வேண்டும். அதை ஒத்தி வைக்கக்கூடாது. இன்னொரு மசோதா இங்கே வராமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக கொள்கை விஷயமாகச் சில பிரச்சனைகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கும் விதத்தில் பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நானும் நினைவுபடுத்துகிறேன். குறிப்பாக, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்பதிலே பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களின் கருத்து அது நேரடியாக வாக்கெடுப்பின்மூலம் நடத்தப்பட வேண்டும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைக் கொண்டு நடத்தக்கூடாது என்ற கருத்தை அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்களும் அதைப்பற்றிச் சிந்தித்திருப்பார்கள், அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நானும் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்கிறேன். நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டால்தான் குறைந்த பட்ச தீமைகள் இல்லாமல் இருக்கும். அரசியல் வாதிகள் யோக்கியமாக இருந்தால் நாம் யோக்கியமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அரசியல் பாழ்படுவதற்குக் காரணமே அரசியல்வாதிகள் நாணயமாக இல்லாததுதான். இந்த அடிப்படையில் நேரடியான தேர்தல் வைத்தால் ஓரளவுக்கு ஜனங்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். எனவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தலை அவசியம் அப்படி நடத்த வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் உதவி சேர்மனுக்கும் பவர்ஸைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். சில நேரங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் இல்லாவிட்டால் அவர் தலைமை வகிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது. திட்டவட்டமாக அவர்களுக்கு அதிகாரத்தில் ஓரளவிற்கு பங்கு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. அதனால் வேலையும் சுலபமாக நடக்கும், எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன் உப தலைவருக்கு அதிகாரத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, ரெவின்யூ இலாக்காவையும் அபிவிருத்தி இலாக்காவையும் சேர்ப்பதைப்பற்றி என்னுடைய அழுத்தத்திருத்தமான கருத்து என்னவென்றால் மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போடுவதைப்போன்றதுதான். ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாது. அதிகார தோரணையிலே இருக்கும் ரெவின்யூ இலாக்காவிலே இருப்பவர்களையும், ஜனங்களோடு பழகி ஜனநாயக முறையில் இருக்கின்ற வளர்ச்சித் துறையில் இருக்கும் ஒரு பிரிவினரையும் சேர்ப்பது நிச்சயமாக இரண்டையுமே பாதிக்கும் விதத்தில்தான் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே அழுத்தத்திருத்தமாக, நிச்சயமாக எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் பிரிக்கிறீர்களோ அவ்வளவு சிக்கிரம் அபிவிருத்திக்கும் நல்லது. ரெவின்யூ இலாக்காவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு கல்வி, சுகாதாரம் இதெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்வியில் இன்னும் தனியாரின் மேனேஜ்மென்ட் ஸ்கூல் ஏன் இருக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. கல்வி பூராயவயும் ஏன் பஞ்சாயத்துகளுக்கே ஒப்படைக்கக்கூடாது? அந்த அளவிற்கு ஆரம்பக் கல்வியை பஞ்சாயத்துக்களிடமே ஒப்படைத்து உதவுவது என்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும்.

மருந்தகங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆஸ்பத்திரிகள் அல்ல, டிஸ்பென்சரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவைகளைப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுப்பது நல்லது. அதனால் பரவலாக பந்தங்களை ஏற்படுத்தி, குறைந்தபட்சம் ஒமியோபதி, யூனனி, சித்தா இப்படிப்பட்ட மருந்தகங்களை பஞ்சாயத்துக்களே நடத்தும் விதத்தில் ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் அலோபதிக்கான பிரஷர் குறையும் என்ற அடிப்படையில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை உள்ளாட்சித் துறை முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெரும் பஞ்சாயத்துக்கள் என்றால் குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு எண்ணிக்கை இருக்கவேண்டும், அதிகபட்சம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்பது வரையறுக்கப்பட வேண்டும். மிகப்பெரிய அளவில் 7,000 அல்லது 8,000 என்று இருக்கும் பஞ்சாயத்தும் ஒரு பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. அவைகளைப் பிரித்தால் நிர்வாகம் திறமையாக நடப்பதற்குச் சிறப்பாக இருக்கும். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும், அதிக பட்சம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை அமைப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். நிர்வாகத் திறமைக்கும் அது உதவும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி] [1974 ஏப்ரல் 3]

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியனில் பல்வேறு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். கிராம சேவக்குகளைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். கிராம சேவக்குகள் கடைசி நிலையில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் முன்னேறுவதற்கான புதிய திட்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், கிராம சேவக்குகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்களா என்று கணக்குப் பார்த்தால் சரிவர இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒரு கிராமத்திலே விவசாயத் திற்காக எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் போட்டிருக்கிறோம், கிராம சேவக்குகளைப் போட்டிருக்கிறோம் என்றால் விவசாயத்திலே அவர்களுக்கு எந்த அளவிற்குத் தகுதியிருக்கிறது, அதிக விளைச்சல் வருமா என்பது போன்ற விஷயங்களில் கூர்மையாகக் கவனிக்கும் அளவில் கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கண்காணிப்பு இப்பொழுது இல்லை.

எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் சம்பந்தமாகவும், கிராம சேவக்குகள் சம்பந்தமாகவும் அவர்கள் எந்த அளவிற்குச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி, அவர்களுடைய வேலையைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு இருப்பது அவசியம். அந்த அளவில் ஏற்பாடு செய்யத் தக்க நிலைமை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலே நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால், காண்ட்ராக்ட். காண்ட்ராக்ட் என்பது 21 சதவிகிதம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பண வீக்கத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அதுவொன்றும் பெரிய தொகை இல்லை. 4 கோடி ரூபாய்தான் மானியம் கொடுப்பது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இதிலே உள்ளாட்சித் துறையில் காண்ட்ராக்ட் பெரிய அளவில் உள்ளே வரும் ஆபத்து இருக்கிறதே அது சரியல்ல. கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறைக்கு சில எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்தே வேலையில்லாத மக்களை கூட்டுறவு முறையில் சொசைட்டி ஏற்படுத்தி, காண்டிராக்டர்களுக்கு விடாமல் அந்த டிபார்ட்மெண்டே செய்யும் அடிப்படையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் குறைக்கலாம், சிக்கனமாகவும் முடியும். அதிக வேலைகளையும் செய்ய முடியும். அதைப்பற்றியும் தக்க முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

க்ராஷ் ப்ரொக்ராமை ஒருமுறை கொடுத்துவிட்டு நிறுத்துவது தப்பு. அதைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டும். க்ராஷ் ப்ரொக்ராமில், ஒரு வருஷம் வேலை கொடுத்துவிட்டு அடுத்த வருஷத்தில் நிறுத்துவது சரியல்ல. எனவே, மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அதைத் தொடர்ந்து செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களில் மிகவும் லஞ்சம் இருக்கிறது என்று துணிந்து கூறுகிறேன். கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் பல பஞ்சாயத்துக்களில் அநியாயமாக, ஒதுக்கியிருக்கின்ற குறைந்தபட்ச பணத்தையும் கூட திருடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சீராகச் செலவழிக்க வேண்டிய பஞ்சாயத்துத் தலைவரோ அல்லது அதுசம்பந்தமாக மேலேயிருந்து வரும் அதிகாரிகளோ பெருமளவுப் பணத்தைச் சீரழிக்கிறார்கள். ஒருமுறை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்திலே நான் கேட்டேன். அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டச் சொல்வதற்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர அவர்கள்மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று கூறினார்கள். (குறுக்கீடு) சர்சார்ஜ்.

இம்மாதிரி இருப்பவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து இந்தத் தீமைகளை ஒடுக்க வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலிருந்து லஞ்சம் ஆரம்பித்தால், அத்தகைய ஒரு மனோபாவம் ஏற்படுமேயானால் அதனால் சமுதாயச் சீரழிவு அல்லது ஒழுக்கக்கேடு ஏற்படுவதைக் காணலாம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒன்றியங்களைக் கவனிப்பதற்கு கோவாப்பரேட்டிவில் போட்டிருப்பதைப்போல் ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச் போட்டால்கூடத் தப்பு இல்லை. ஏனென்றால் பஞ்சாயத்து என்பது அடித்தளத்திலே இருப்பது, அந்த அடித்தளத்திலேயே ஒழுங்காக இல்லை, மோசமாக இருக்கிறது என்றால் மேலே போகப் போகக் கேட்க வேண்டியதில்லை. அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இதுவரையில் இந்த தேசிய வளர்ச்சித் திட்ட மானிய விவாதத் தீர்மானம் கலந்துகொண்டு 19 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாத காரணத்தால் அவைகளையெல்லாம் என்னிடத்திலே கொடுத்துவிடு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருப்பதாலே அவைகளையும் சேர்த்து நிச்சயமாகக் கவனிப்பேன் என்பதை முதன்முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் முக்கியமாக கலந்துகொண்டவர்கள் அத்தனை பேர் கூறிய பொதுவான ஒரு கருத்து, நேரடித் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும், இந்த இலாக்கா தனித்து இயங்க வேண்டும், பெரிதாக இருக்கும் ஒன்றியங்களைப் பிரிக்க வேண்டும். பெரிய ஊராட்சி மன்றங்களாக இருப்பவற்றைப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எல்லோருமே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பொதுவாக நேரடித் தேர்தலைப் பற்றி நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் அறிக்கையோடு கூட இன்னும் சிலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேரடித் தேர்தல் முறையை ஏற்கனவே கொண்டு வர வேண்டுமென்று பல முறை வலியுறுத்தப்பட்டு இறுதியாக சென்ற தேர்தலில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அப்போதே ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்தலையும் நடத்திவிடலாம் என்று பரிசீலித்தபோது, இது எந்த அளவுக்கு நடைபெறுகிறது என்று பார்த்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு அதைச் செய்யலாம் என்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது.

இன்றையதினம், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்தலையும் நடத்திவிடுவது நல்லது; ஆள் தூக்குகின்ற நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது என்பதை இங்கே உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆள் தூக்கும் பிரச்சினை பஞ்சாயத்துக்கள், ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றில் மாத்திரமல்லாது எல்லாவற்றிலும் இந்த ஆள் தூக்கும் பிரச்சினை இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதைப் போக்க வேண்டியது அவரவர்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள், ஒரு தலைவராவது ஆள் தூக்காமல் வந்திருக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் இரண்டு முறை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். இரண்டு முறையும் யாரையும் தூக்கிச் சென்றது கிடையாது. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த சிலர் கூட இவர் வந்தால் நலமாக இருக்கும், போட்டி கூடத் தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

போட்டி தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகி தேர்தல் நடைபெற்றது. யாரையும் தூக்கிக்கொண்டு போகவில்லை. இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தால் கூட அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலில் நிற்கும்போதே சொன்னேன். எல்லோரும் சேர்ந்து சொன்னால் நிற்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதைப் போல் பல தலைவர்கள் வந்திருக்கக் கூடும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நம்முடைய அமைச்சருடைய கேஸ் விதி விலக்காக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இருந்தாலும் அந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அதையொட்டி என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வடிவேல் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஒரு ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார். அங்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேரும் வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். அதனால் ஊராட்சி மன்றமே இயங்காமல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிக்கு மதிப்பு இல்லாமல் அவரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நீக்குவதற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார். சட்டத்தில் அது நிரூபித்தம் செய்யப்படவேண்டும்.

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தனக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டு நீக்குவது என்றால் அது யோசிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். அவர் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாளில் இருந்து ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் கூட்டத்திற்குப் போவதில்லை. இவரால் கூட்டம் நடத்த முடியவில்லை; கூட்டம் நடத்தாதது டிஸ்குவாலிபிகேஷன் என்று குறிப்பில் இருக்கிறது. மூன்று நான்கு கூட்டங்களை நடத்தாததால் தகுதியற்றவராக ஆகிவிடுகிறார். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரை இறக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் சொன்னது போல் சில மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தில் யாராவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தோற்ற ஒருவர் அவரிடத்தில் மினிட் புத்தகத்தைக் கொடுப்பது கிணையாது. அதற்காக அவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமே தவிர வேறு எந்தக் கோர்ட்டுக்கும் போக வழியில்லை. இதற்கெல்லாம் சட்டத்தில் மாற்றம் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. உரிய நேரத்தில் மாற்றம் செய்யப்படும்.

அதைப் போல் தலைவர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது பற்றி ஏ.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட்டும் சரி, முதல்வர் அவர்களிடத்திலும் கருத்துக்கள் எல்லாம் விவாதித்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய முக்கிய பிரச்சினை இருக்கிறது என்று சொன்ன காரணத்தால் “அண்டர் கன்சிடரேஷன்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறல்ல.

அடுத்து, இங்கு பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனித்து இயங்க வேண்டுமென்பதிலே கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோரும் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பிரிவினை கூடாது என்று இருந்தாலும் பிரிவினையிலே ஈடுபட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்று எல்லோரும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு சீனியர் அமைச்சர் கூட ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யச் சொன்ன காரணத்தால் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

வருவாய்த் துறையில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு எங்கே வேலை இருக்கிறது, அதை ஏன் இதோடு இணைத்து விடக்கூடாது; அதற்காகத் தனியாக இருக்கவேண்டுமோ என்ற கருத்தைக் கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற 27ம் தேதியே இந்தக் கருத்தைச் சொல்லி எல்லோரும் இணைந்து வேலை செய்தால் என்ன, அவரவர்கள் ஊதிய உயர்வும், பதவி உயர்வும் கேட்கிறார்களே தவிர மக்களுடைய உயர்வுக்கு என்ன செய்கிறார்கள்? மக்களுக்கு உயர்வு அளிக்க எல்லோரும் இணைந்திருப்பது நல்லது. வருவாய்த் துறையில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய சீனியாரிட்டி—சின்சியரிடி பற்றியல்ல—பற்றிய பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்குத் தங்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கும் என்று பார்க்கிறார்கள்.

அதைப் போல் வளர்ச்சித் துறையில் பணியாற்றக் கூடியவர்களும் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருப்பதால் முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த முடிவையும் சொல்லாமல் தீவிரமாகப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இப்போது சொல்ல முடியவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 3]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக முக்கியமான பிரச்சினைகளில் அமைச்சர்கள் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லவேண்டும். எல்லோரும் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். ஏ.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட்டிலும் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் சேர்ந்திருக்கக்கூடாது என்பதற்கான விவரங்களைச் சொன்னார்கள். முடிவை இப்போது கொடுக்காது போனாலும் சிக்கிரத்தில் சொல்லவேண்டும். சஸ்பென்சில் வைத்திருப்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். உடனடியாகச் சொல்வதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் தீர்த்து வேண்டியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

நாங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வேண்டி அவர்களும் தீவிரமாகக் காலம் கடத்தாமல் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் பரிசீலிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றித் தீவிரமாக ஆலோசித்து பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மற்ற பல திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். குடிநீர்ப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் மற்றப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கூட கிராமத்திலுள்ள பற்று காரணமாக கொஞ்சம் உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சொன்னார்கள்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை—25 ஆண்டு காலமாக குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று இருக்கிற நிலை மாறவேண்டும்; 25 ஆண்டு காலமாக முயற்சித்தும் முடியவில்லை. டாக்டர் கலைஞர் முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு சில தீவிர திட்டங்களைக் கிராமங்களுக்குச் செயல்படுத்தியாகவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டும்; 1973-ம் ஆண்டுக்குள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்; எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும்; பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும்; குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது; பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஏழாண்டுத் திட்டம் தீட்டி குடிநீர் வாரியத்திடம் ஒப்படைத்து துரிதமாக நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொல்லி வேலை நடைபெற்று வருகிறது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டும்; அதற்குப் பிறகு கிணறு வெட்டி நீர்ப் பற்றாக்குறையாக உள்ள கிராமங்களுக்குச் சலுகை வழங்க வேண்டும்; பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் கொடுப்பதை மூன்றாவதாகக் கவனிக்க வேண்டும். இப்படி ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி ஏமாண்டுக் காலத்தில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி ஆண்டுதோறும் நிதிநிலை அறிக்கையில் தொகை அதிகமாக ஒதுக்கி வருகிறார்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் குடிதண்ணீர் கொடுக்க முயற்சி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அந்த நல்ல கருத்தைக் கொண்டிருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கிணறு வெட்டி அந்தக் கிணற்றிலே இருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு போக பஞ்சாயத்தில் பணம் இருந்து, செய்தாலும் கூட ஹெல்த் டிப்பார்ட்மென்டில் இருப்பவர்கள் கிண்டிக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டு போய் டெஸ்ட் செய்து விட்டு நல்ல தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்லி விடுகிறார்கள். சிறுவாணித் தண்ணீரையே நல்ல தண்ணீர் இல்லையென்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த முறையில் அங்கு போகாமல் நீங்களாகவே அனுமதிக்க முன்வருவீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று வேகமாகச் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். இப்போது எடுத்துக் கொண்டால் 73,000 கிணறுகள் உள்ளன. ஓவர் ஹெட் டாங்க்ஸ் 4,600 இருக்கின்றன. இருக்கிற கிணறுகளுக்கு எல்லாம் டாங்க்ஸ் போட்டு தண்ணீர் கொடுக்க அமைச்சரவை வேலை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சோற்றுக்கு உப்பு இல்லை என்று சொல்பவர்களும் காப்பிக்கு சர்க்கரை இல்லை என்று சொல்பவர்களும் ஒன்றாக இணைவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. குடிக்கவே தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களுக்கு முதலில் அதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது கிணறுகளுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட வசதி செய்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது இயலாத ஒன்றாகும் குடிக்கவே தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களுக்கு முதலில் குடிநீர் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். பிறகு வற்றிப் போகிறவற்றிற்கு உதவி செய்யவேண்டும். மூன்றாவதாக இதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால் இடையிடையே அதற்கு போதுமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

திரு. செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள், எனக்குச் சாதகமாகச் சொன்னார்கள். விதிமுறைகளில் அப்படி பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சிறுவாணி தண்ணீர் பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். அதை நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவிக்கலாம். நல்ல தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு முயல்கிறோம்.

சில விதிமுறைகளைக் கூட தளர்த்தியிருக்கிறோம். அதைப் பற்றி நான் பிறகு சொல்கிறேன்.

இணைப்புச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், நான் பொறுப்பேற்ற போதே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். 500 மக்கள் தொகை இருந்தாலும் அதுவும் கிராமமே, அவர்களுக்கும் சாலை வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எனவே எவ்வளவு கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கு எடுங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

நான் தலைமைப்பொறியாளரிடம் சொல்லி கிராமங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று கேட்டேன். தமிழ் நாட்டில் கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போட ஏறத்தாழ 11,000 கிலோ மீட்டர் தேவைப்படுகிறது. அதை எவ்வளவு ஆண்டுகளில் போடலாம் எப்படிப் போடலாம் என்பதுபற்றி ஒரு திட்டம் தயாரித்து ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் எவ்வளவு சாலைகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கணக்கு எடுத்து ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டேன். பிறகு திட்டத்தை அனுப்பும்போது இந்த ஆண்டு சேர்க்கப் படவில்லை.

மத்திய அரசு கொடுத்த திட்டமும் அவர்கள் உறுதியளித்த பணமும் வந்து சேரவில்லை. ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் ஒரு கோடியாவது அதிகம் கொடுங்கள் என்று கேட்டு இந்த ஆண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளுக்கு ஒரு கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஆயிரம் முதல் 1,500 வரையில் மக்கள் தொகை கொண்டவற்றிற்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடவேண்டும்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச்சாலைகள் போடவேண்டும், பெரிய பெரிய சாலைகளுக்கு மேலும் மேலும் தார் போட்டுக்கொண்டிருப்பதை விட, அனாத சற்று ஒதுக்கிவிட்டு, கிராமச் சாலைகள், இணைப்புச் சாலைகள் போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

இந்த ஆண்டு ஆயிரம் மைல் பெருவழித்துறையினர் எடுத்து அதில் ஒன்றியச் சாலைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு—பஸ் ரூட் சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டு—சாலைகள் போட்டும் பராமரிக்கப்படமுடியாமல் இருக்கிற கிராம பஞ்சாயத்து சாலைகளுக்கு அதற்கு ஓரளவு தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று அதுவும் இன்று ஓரளவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. சாலை அபிவிருத்தியில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது.

திரு. முனுசாமி அவர்கள் தன் தொகுதி பற்றி மட்டும் சொன்னார்கள். அவர்களது தொகுதியில் பல வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதர சாலைகள் திட்டத்தின்கீழ் செயல்படுத்தப்பட்டுவருகின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்திலிருந்து 856 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டு நான்காவது திட்டத்தில் இதற்காக ஒதுக்கியது 190 லட்சம். ஐந்தாவது திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு, புது வேலைகளுக்கு, நிதி ஒதுக்கீடு இதுவரையில் ஒன்று இல்லை. எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் முடிக்கப்படவில்லை. எடுத்த வேலைகளை முதலில் முடித்து விட்டு பிறகு புது வேலைகளைத் துவங்குவது நல்லது.

திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது ரூரல் மான்பவர் ஸ்கீம் 72 ஒன்றியங்களில் செயல்பட்டுவருகிறது. 1961-62-ல் தொடங்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஐந்து ஆண்டுகள் வேலை நடைபெறும். பிறகு புதுத் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஆகவே அவர்கள் சொன்னதை எல்லாம் விட்டு விடுவதாக இல்லை.

திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் பெருந்தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, நகராட்சித் தலைவர்கள் தேர்தல் கூட மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்படுகிற நேரத்தில் அது அறிவிக்கப்படும்.

அடுத்து, இந்த விவாதத்தைத் துவக்கும்போது கட்சி மாச்சரியம் அற்ற முறையில் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் துவக்கத்தில் கட்சி எந்தெந்த வகைகளில் தலையீடு செய்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களும் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் விருதுநகர் ஒன்றியத்தைச் சார்ந்தவர்களால் குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டன. எதிர்கட்சியில் இருந்தவர்கள்

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

நீங்கள் இதைக் கேட்கக்கூடாதா என்று கேட்டு நாங்களும் அவர்களிடம் கேட்டோம். இருப்பதை வைத்துத்தான் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவன், மாயூரம் நகரசபையில் எனக்கு மரியாதை இல்லை என்று சொன்னார்கள். தேர்தல் பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சொன்னார்கள். ஊராட்சி, நகராட்சிகளில் அரசியல் கூடாது என்று. அரசியல் என்றில்லாமல் கட்சி சார்பற்ற முறையில் போட்டியிடலாம் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். அப்போது அமைச்சர் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எல்லோரும் கலந்து பேசி முடிவு செய்யலாம் என்று சொல்லி பிறகு முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கிராமத் எல்லோரும் சேர்ந்து ஜெனரல் பாடி போட்டு வேலைகளைச் செய்யலாம். அப்படியில்லாவிட்டால் தலைவர்களை திருப்பி எடுத்துக் கொள்ள அதிகாரம் வேண்டும் என்றும் கருத்து சொல்லப்பட்டது. அதைத்தான் சிலர் இன்று கூறுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக்கூட திருப்பி எடுத்துக்கொள்வது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூட திருப்பி அழைப்பது என்றால் ஜனநாயகம் எப்படி போய் முடியுமோ. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஊரில் ஒட்டு போடாவிடில் இன்னொரு ஊரில் ஒட்டுபோட்டு வெற்றிபெற்று விடலாம். ஆனால் இவர்கள் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர் தேர்தல்களில் கூட தோற்றுப் போயிருக்கிறார்கள். இது பலருக்குத் தெரியும். கிராம மக்கள் அங்கு அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக என்ன செய்கிறார்கள், என்னென்ன நடக்கின்றன என்பதை கிராமங்களில் மக்கள் உன்னிப்பாக கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பெரியவர் மணலி அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். லஞ்சம் பஞ்சாயத்துகளில் இருந்து தொடங்குகிறது என்று. இப்போது லஞ்சம், லஞ்சம் என்று சொல்வது பாஷனாகிவிட்டது என்று கருதுகிறேன். அவரவர்கள் தகுதிக்குத் தகுந்தபடி அவரவர்கள் லஞ்சம் பற்றி இன்றையதினம் பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

பஞ்சாயத்து மெம்பரைப் பார்த்து வோட்டு போட்ட மக்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறான் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் தலைவரைப் பார்த்து லஞ்சம் வாங்குகிறார் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி படிப்படியாகப் போய் தலைமை அமைச்சர் வரை இது போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இதைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அது ஒரு பாஷனாகப் போய் விட்டது.

ஒன்றியங்களில் நடைபெறுகிற சச்சரவுகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவை நிச்சயமாக தீர்த்து வைக்கப்படும். அதற்கு எத்தகைய ஏற்பாடுகள் சட்டதிட்டங்கள் செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேரமாகிவிட்டதால் தனித்தனியாக பதில் சொல்ல எனக்கு நேரமில்லை. அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் எல்லாம் நினைவில் கொள்ளப்படும். அவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து முடிந்ததை நிறைவேற்றலாம்.

(பிர்பகல் 1-30)

நம்முடைய உறுப்பினர்கள் தற்போது ஊராட்சிகளில் தெரு விளக்குகளுக்கு மீட்டர் ஏதும் பொருத்தப்படாது மின்சார வசதி அளிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, தெருவிளக்குகள் எரிவதைவிட அதிகமாகக் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனைப் பரிசீலித்து, ஊராட்சி தெருவிளக்குகளுக்கு ஒரு வருடத் திற்குள் மீட்டர் பொருத்தி கிராமங்களின் தேவைக்கும், நிதிநிலைக்கும் ஏற்ப குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சக்தி வழங்க முடிவு எடுக்கப் பட்டுள்ளது.

வழக்கம்போல், மின் கம்பங்களையும், மின் சாதனங்களையும் மின் வாரியமே நிறுவி வரும். ஊராட்சி ஒன்றியம் குமிழ்களை வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவும், குமிழ்களை மாற்ற தேவை ஏற்படும்போது அவைகளை ஒன்றியம் சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சிக்கு வழங்கவும் ஆகிய பொறுப்புகளை ஊராட்சி ஒன்றியத்துடன் ஒப்படைக்க, கொள்கை யளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனவே, அவர்களுக்கு மீட்டர் பொருத்திக்கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 3] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதைப்போலவே, நகராட்சியிலிருந்து பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற வர்கள்—14—1—1970க்கு முன் ஓய்வு பெற்ற நகராட்சி பணியாளர் அனைவருக்கும் தற்காலிக ஓய்வூதியத்தை 10 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுப்பதென அரசு முடிவு எடுத்து இருக்கிறது என்று மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணியாற்றும் தலைமை எழுத்தர் 1, இளநிலை உதவியாளர்கள் 6, தட்டச்சர் 1, காசாளர் 1, ஆகியோர் இதுவரை பஞ்சாயத்து யூனியன் பணியாளர்களாக பணியாற்றி வந்தனர். அவர்கள் 1—4—74 முதல் அரசுப் பணியாளர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஒன்றியத்தில் பணியாற்றுகிற எல்லா கட்டத்திலுள்ள பணியாளர்களுக்கும் அரசு அலுவலர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற எல்லா விதமான சலுகைகள், பென்ஷன், கிராசுடி போன்ற சலுகைகள் வழங்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம சேவக் நிலை பற்றிச் சொன்னார்கள். 877 பேர் இளநிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை முதல் நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்காக ஏற்கனவே ஒரு விசுதாச்சாரம் வைத்து ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் முதல் நிலைக்கு உயர்த்துவது என்று முடிவெடுத்தது. ஆனால் நம்முடைய முதல்வர் ஆணைப்படி இப்போது அந்த 877 இரண்டாம் நிலை ஊர்நல உதவியாளர்களில் 1974-75-ம் ஆண்டில் 450 பேரையும் அடுத்த நிதி ஆண்டில் மீதியுள்ள 377 பேரையும் முதல்நிலைக்கு உயர்த்துவது என அரசு முடிவெடுத்து இருக்கிறது என்று மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் உபரித் தொகையிலிருந்து—மாண்புமிகு செழியன் குறிப்பிட்டதுபோல்—சில வேலைகளுக்கு சிலரிடத்தில் காத்துக்கிடக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவை களுக்குள்ள உபரி நிதியை கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைத்து, குடி தண்ணீர் வசதி, சாலை வசதி, பள்ளிக்கூடம் போன்ற பணிகளுக்கு—டி.ஆர்.டி.க்கு வரவேண்டியதில்லை—கலெக்டரே சாங்ஷன் செய்வதற்கு, கலெக்டருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு உள்ள பயணப்படி பற்றிச் சொன்னார்கள். தற்போது ரூ. 100 பயணப்படியாக அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது, அது போதவில்லை என்று குறைபட்டுக்கொண்டார்கள்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 3]

1—4—74 முதல் எல்லா ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும் ரூ. 100-க்கு பதிலாக ரூ. 200 வழங்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர்களான ஊராட்சித் தலைவர் களுக்கும் மற்ற ஒன்றிய உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் பிரயாணப்படி போக மேற்கொண்டு ஒன்றிய கூட்டங்களுக்கான வருகைப்படி “சிட்டிங் பீஸ்” ஒரு நாளைய கூட்டத்திற்கு ரூ. 5 வீதம் கொடுக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. (குறுக்கீடு) அவர்களுக்கு போக்குவரத்து டி.ஏ. வந்தாலும், சிட்டிங் பீசாக ரூ. 5 வழங்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பல்வேறு கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்து அந்தந்தக் காரியங்கள் செய்யப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாசி குத்தகை ஊராட்சிக்குத் தேவை என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். குட்டை குளங்களில் மீன் குத்தகை ஏலம் விடும் அதிகாரம் பஞ்சா யத்துக்கு வழங்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுந்திருப்பது தெரிகிறது. மாநகராட்சி, நகராட்சி தேர்தல் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்பார்கள் என்று தெரியும். அவருக்கும், நாட்டுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லா நகராட்சிகளுக்கும், மதுரை மாநகராட்சி உள்பட—சென்னை மாநகராட்சி நீங்கலாக—ஜூலை இறுதி வாரத்தில் தேர்தல் நடைபெறும். அது வரை நகராட்சி உறுப்பினர்கள் பதவியில் இருப்பவர்கள் பதவி காலம் நீட்டிக்கப்படும். அதற்கான மசோதா இந்த அவையில் விரைவில் கொண்டு வரப்படும். ஜூலை இறுதி வாரத்தில் 28, 29, 30, 31 தேதிகளில் இருக்கலாம். நிச்சயமாக நடைபெறும். யாரும் சந்தேகப்படவேண்டாம். தேர்தல் நிச்சயம் நடைபெறும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கார்ப்பரேஷன் நீங்கலாக என்று சொன்னார்கள். கார்ப்பரேஷன் நிலைமை என்ன? சட்டத்தில் சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால் 6 மாதம், அதற்குள் வழக்கு முடிய வில்லை என்றால் இன்னொரு 6 மாதம்? எப்போது வழக்கை முடிப்

1974 ஏப்ரல் 3] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பார்கள், எப்போது அதற்குத் தேர்தல் நடத்தப்போகிறீர்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதற்கும் துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எதற்கெடுத்தாலும் சந்தேகப்படக்கூடாது. சந்தேகமே வேண்டாம். தேர்தல் நடக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த விளக்கங்களுக்குப் பிறகு தங்களுடைய வெட்டுப் பிரேரேரணைகளை வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, வற்புறுத்தமாட்டார்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதி, அவர்கள் தந்த நல்ல கருத்துக் களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் நான் ஒரு விளக்கம் எதிர்பார்த்தேன். நான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் குரமங்கலம் நகர பஞ்சாயத்து பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அங்கே பஞ்சாயத்து தலைவர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார். அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அது சம்பந்தமாக நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த குரமங்கலம் பேரூராட்சியை நகராட்சியாக மாற்றவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கிற நேரத்தில் அங்கே சேலம் இரும்பாலை சேர்ந்த ஒரு பகுதியையும் சேர்த்து, டவுன்ஷிப்பாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை சேர்த்தோ, சேர்க்காமலோ தனியாகவோ நகராட்சியாக்க அரசு முடிவெடுத்து இருப்பதால், அந்த முடிவை அறிவிக்கலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன மாதிரி அங்கே இருக்கிற ஆணையர் அங்கிருந்து உடனடியாக மாற்றப்பட்டு, அவர் பேரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகளை இப்போது நாம் விசாரித்து வருகிறோம். நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு தயங்காது. நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று கூறி, இதை வலியுறுத்திப் பேசவேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில்சொல்கிற போது மீன் குத்தகை பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது விதிமுறைகளில் பஞ்சாயத்துக்கு சேராது, கூட்டுறவுகளுக்கு கொடுக்கவேண்டு

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1974 ஏப்ரல் 3]

மென்று இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதை மாற்றியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்து எல்லையில் இருக்கும் பொதுப்பணித் துறைக்கு சொந்தமான குளம், ஆறுகளில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை பஞ்சாயத்துகளுக்குத் தருவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இது சிறிய குட்டை, குளங்களைத்தான் சேரும். கூட்டுறவுத் துறைகளுக்குக் கொடுத்து விடுவதால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வருமானம் போதவில்லை, எங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் தான் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஏலம் விடும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறோம். கூட்டுறவுத்திறையும் வேண்டுமானால் அதில் கலந்துகொண்டு அவர்கள் கேட்கலாம். குத்தகைத் தொகை யார் அதிகமாக கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கவேண்டும். பொதுப் பணித்துறைக்குச் சொந்தமான ஆறு, குளங்கள் இதிலே சேரவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது டவுன் பஞ்சாயத்து ஈட்டு மான்யத்தைப்பற்றி கேட்டிருந்தோம். அதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்களா என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 200-ஆக ஆக்கப்படும் என்றும், அதே போல முனிசிபாலிட்டித் தலைவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் டவுன் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? அவர்கள் விஷயத்திலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு கோரிக்கை கவனிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, பேரூராட்சி மன்றங்களின் நிதி நிலையைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு என்று அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை இன்னும் வராத காரணத்தினால் இப்பொழுது சொல்லவில்லை. நிச்சயம் நிதி நிலைமை பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகு அறிவிக்கப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : வில்லிவாக்கம் பேரூராட்சியை நகராட்சியாக மாற்றவேண்டும் என்று தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி கூட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது சம்பந்தமாக அரசின் முடிவு என்ன?

அதே மாதிரி ஆவடியில் லட்சத்திற்கு அதிகமான ஜனத்தொகை இருப்பதினால் அதை டவுன்ஷிப்பாக அல்லது முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்குவது பற்றி என்ன முடிவு என்பதையும் அறிவிப்பார்களா?

1974 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : வில்லிவாக்கம் பிரச்னையைப்பற்றி வில்லிவாக்கத்தை நகராட்சியாக ஆக்கவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானமும், அதற்குப் பிறகு அதை மாநகராட்சியோடு இணைக்கவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானமும், ஆக இரண்டு தீர்மானங்களும் வந்திருக்கின்றன. அதைப் பரிசீலனை செய்து எதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, அதைப் பற்றி இப்பொழுது முடிவு எடுக்கவில்லை.

ஆவடி டவுன் ஷிப்பாகத்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திருவாளர்கள் ஆ. கு. சுப்பையா, என். மருதாசலம் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் கே. எ. வகாப், பி. வெங்கடசாமி, கே. எஸ். கோதண்டராமையா, ஏ. சுப்பிரமணியம், கே. பி. கோபால், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 28,83,71,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-42 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது